

SEPTYNERI RIEBUS METAI

ANTRASIS EUROPOS KONGRESAS HAGOJE 7 DIENOS

Septintąjį kartą Londone susirenka po šį kraštą išsibarsčiusių lietuvių organizuoto DBLS vieneto atstovai, savo praeitį ir ateinančių metų reikalams aptarti.

Nespekuliuosime, kas būtų įvykę, jei prieš septyneris metus veiklesnį lietuvių nebūtų didžiosios dalies šame krašte gyvenančių tautiečių subūrę į šį vienetą? Žinia, kad buvo, yra ir bus tokių, kurie pasakys, kad geriau būtų buvę, jei iš viso būtų gyvenę neorganizuoti. Tie, kurie taip sako, tik su labai maža išimtimi, nebeskaitys ir šitų eilučių: jie jau vargu ar kada nors ir kur nors priėmė prieš lietuviškos veiklos, prieš lietuviškos organizacijos. Akivaizdūs pavyzdžiai rodo, kad tik organizuotame būryje, nežūrint ar tai būtų šv. Onos draugija, ar DBLS, galime nuveikti darbą, darbą tokį, kurio šalinis mūsų ilgai išvertė taisyklę, kuo būti norime ir tą darbą, kuriam esame pašaukti, būdami už savo krašto sienų.

Paskaičiuojame šių eilučių antrąją, gal būt, susidarys aluzija, kad, štai, buvo septyneri metai riebus, o dabar ateina... septyneri „kudi“ metai... Gal taip, gal ir ne. Kokią dalią atneš ateities metai — DBLS gal — priklausys ne tiek nuo tų metų, bet nuo mūsų pačių, nuo kiekvieno DBLS nario, taip, kaip ir tuos „riebiusiusius“ metus tie nariai vienokiu ar kitokiu darbu „nutukino“.

Suprantama, kad daug kas mūsų pasakys, kad taip, tai taip, bet galima padaryti daug daugiau, daug geriau, daug tobuliau, daug pigiau, daug vieningiau, jei... jei būtų manęs pasiklausę, jei būtų... Čia viskas ir sūvepa tame — jeigu — jeigu aš būčiau patekęs į centro valdybą, tai... Jeigu aš atvažiuočiau į atstovų suvažiavimą, tai pasakyčiau!... Mes visi, be mažiausios išimties visur ir visada esame nepaprastai duosnūs... žodžiais! Tik žodžiais! Kai reikia konkrečiai kas nors padaryti, kai kas nors daroma ir padaroma, suprantama, dirbant neišvengiamai ir klaidų, tada mes visais balsais šaukiame ir kritikuoju, operuodami tuo garšiuoju „jeigu“! Taigi, jei per šiuos septyneris metus „blogai“ padarėme Sąjungai neturėtų „blogai“ nupirkty namų, „blogai“ įsigytos spaustuvės, „blogai“ laikraščio ir kitų blogybių, tai iš tikrųjų būtų mums labai ir labai gera...

Šį kartą blogai todėl, kad iš viso mums, tremtiniams, netekusiams žemės po kojų, blogai bus tol, kol tos žemės vėl nepaliesime savo letenomis.

Neįmanu trumpame straipsnyje pavaizduoti, kas tos Sąjungos per septyneris metus padarė „blogai“. Paimsime vieną paskutiniųjų dviejų metų „blogą“ pavyzdį — spaustuvę. 1951 m. rudenį, tas pats „Britanijos Lietuvis“ piktai juokėsi, kai spaustuvę pradėta organizuoti. Juokėsi, kad „Nida“, turėdama elementarinio dydžio raidžių riešukius, nieko nepadarysianti, nieko iš to nebus ir pan. Pradėta nuo riešukų ir šiandien NIDOS spaustuvė yra mūsų lietuviškojo spausdinto žodžio tvirtovė visoje Europoje.

Pradedant spaustuvės organizavimo darbą neturėta nė vieno šioje srityje patyrusio lietuvių. Nebuvo nė vieno darbininko, suprantančio iš kurios pusės reikia sėsti prie linotypo. Dar prieš metus ši spaustuvė neįveikdavo per 9 darbo valandas surinkti 5—6 laikraščių skilčių; dar prieš metus kiekvieno numerio išleidimas priklausė, taip, kaip ir per visus ankstesnius metus, nuo svetimą darbininko kaprizo ir „geros valios“ — šiandien toji spaustuvė per vieną dieną surenka daugiau, negu „didieji specialistai“ svetimtaučiai padarydavo per visą savaitę. Ačiū Dievui, „didžiųjų specialistų“ svetimtaučių spaustuvėje nebėra seniai, o joje dirba patys lietuviai, išmokę per didelį vargą ir užsispyrimą, pradėję nuo „pasmerktųjų riešukų“. Tikriausiai, šis suvažiavimas nebeturėtų didelio rūpesčio svarstyti laikraščio klausimo, jei prieš du metus būtų padaryta „gerai“ ir nesiimta organizuoti nuosavos spaustuvės, kuri, žengdama pirmuosius žings-

nius, neturėdama būtiniausių priemonių, neturėdama savo pasiūlytą lietuvių darbininko, neturėdama ne keliolikos svarų kapitalo, nedavė to rezultato, kurio kai kas tikėjosi.

Jei būtų iš tikrųjų tada pačią „gerai“, šiandien laikraščio klausimo neberekėtų svarstyti: jo nebūtūrėme. Spaustuvės pavyzdys rodo, kad geriau daryti blogai, negu nieko nedaryti. Todėl ir šis laimėjimas reikia priskaityti prie septynerių metų veiklos rėbiųjų laimėjimų.

Visiems įkyrėjęs ir labai gerai žinomas faktas, kad dėl išvykimo į dolerinius kraštus mūsų kolonija praradėto, nubiednėjo ir tuo pačiu labai nukentėjo. Bet, atidžiau perkačius „riebiusiusius“ metus, tada, kai mūsų buvo trys tūkstančiai ir tuos paskutinius metus, kai mūsų beliko tūkstantis, pamatysime, kad padaryta gal ne kiek mažiau, kaip ir anaisiais, iš tikrųjų riebiaisiais metais. Visi būkštaujame, kad va, jau, jau mūsų čia nebeliks nieko. Tačiau šitoks būkštavimas labai turi pagrindo. Mūsų čia liks Gal ne tūkstantis, gal ir ne 900, bet 100 liks. Ir, turint galvoje šio krašto politinę padėtį mūsų byloje, tas šimtas, pasilikęs organizuotu vienetu, turės nuveikti tą patį, o gal ir žymiai daugiau, negu dabartinis tūkstantis ar pusantro. Ir nuveiks!

Kuriais atvejais per tuos septyneris veiklos metus darbai ir metai buvo „riebūs“? Šiam klausimui yra tik vienas atsakymas: tais atvejais, kai buvo imtasi konkrečių apčiuopiamų darbų, bet ne gražylystės ir tuščiažodžiavimo. Šito, deja, reikia pasakyti, buvo mažiau, negu turėtų konkrečių darbų. Iš tikrųjų „kudi“ metai mūsų laukia, jei ir per šį suvažiavimą bus padaryti tokie gražūs ir kilnūs nutarimai, kaip, pvz., kad padaryta praėjusiais metais. Štai jie: — „Platesnis išėjimas į britų visuomenę; lietuvių koncentravimas į didesnius centrus; lietuvių — britų draugijų steigimas; suglausta masė veikimas į britų vyriausybės užsienio politiką“ ir daug panašiai. Va, šitokie suvažiavimų nutarimai, turint galvoje mūsų pajėgumą, yra burbulas, yra tuščiažodžiavimas, savęs apgaudinėjimas! Daug prasmingiau, daug geriau ir žymiai riebesni būtų buvę metai, jei suvažiavimas būtų konkretų ir įgyvendinti įmanomą padarę nutarimą: — suruošti lietuvių dieną D. Britanijoje, aplankyti sanatorijoje gulinius lietuvius, sudaryti sąlygas bent vienam lietuviui jaunuoliui studijuoti, įsigyti Sąjungai rašomąjį mašinėlę su lietuviškais akcentais... Gal ir užtektų. Metų bėgyje buvo ir bus netekę ir nenumatytų įvykių ir reikalų, kuriuos reikės DBLS atlikti, taip, kaip ji tai padarė ir šiais metais.

Linkime septintajam DBLS atstovų suvažiavimui sėkmingai aptarti tuos reikalus ir tuos klausimus, kurie būtų įgyvendinti ir „kudaisiai“ gyvenimo metais. B. D.

ITALU DIVIZIJOS TRIESTO POZICIJOSE
Dvi šarvuotųjų divizijos užėmė pozicijas išilgai Jugoslavijos pasienio, A srityje. Romoje įvyko triukšmingos demonstracijos prieš Jugoslaviją.

Italų vyriausybės oficialūs pareigūnai praneša, kad šio žygio vyriausybė turėjusi griebtis, kai į B sritį, Tito įvedė dvi tankų ir vieną pėstininkų divizijas.

Ryšium su šiais kariuomenės įvedėjimais Triesto apylinkėse, britų užsienio reikalų ministeris Edenas Z. Rūmuose pareiškė, kad D. Britanijos vyriausybė smerkianti tiek Jugoslavijos tiek Italijos šitokią elgesį, kuris tik dar daugiau įtempia susidariusią padėtį, ir sukirsinsią visuomenę. Toliau Edenas pasakė, kad britų ir amerikiečių vyriausybės nutarusios „perpjauti“ šį augantį skaudulį, nuodijantį Italijos — Jugoslavijos santykius.

Veiklūs prie Europėjinio Sąjūdžio Akcijos Komitetas Virštutinei Europėjinei Bendruomenei įkurti š. m. spalio 8-10 d. d. surengė Hagoje antrąjį Europos kongresą. Į kongresą buvo pakviesta dalyvauti šešių valstybių, pasirašiusių Plieno ir Anglies Sutartį delegatai, parlamentarai, žurnalistai, militantai už Europos apjungimą. Šalia jųjų buvo pakviesti delegatai ir iš valstybių, kurios yra Europos Tarybos (Strasburoje) nariai — taigi visa laisvoji Europa. Iš pavergtųjų kraštų buvo pakviesta tik po vieną delegatą.

Kongreso tikslas buvo daryti žygių, kad kiek galima greičiau būtų patvirtinta Europos Gynbos Sutartis ir kad kiek galima greičiau būtų sudaryta nors Šešių Europos Valstybių Virštutinė Politinė Bendruomenė (t. y. Mažosios Europos valdžia).

Kongreso atidaryme dalyvavo Olandijos Karalienė Julijana, jos vyras princas Bernhardsas, Olandijos Vyriausybės Min. Pirmininkas, Diplomatinio Korpuso Hagoje atstovai, Robert SCHUMAN, grafas Koudenhowe Kalergi etc. Kongresą sveikino Sir Winston CHURCHILL, Kancleris ADENAUERIS, Don Luigi STURZO, J. E. Kard. SALIEGE, gener. Speidel, Berlyno burmistras ir eilė kitų asmenybių.

Kongreso dalyviams pagerbti Olandijos Vyriausybė ir Hagos Miesto Savivaldybė spalio 9 d. surengė priėmimą.

Mums įdomu atžymėti tą politinę rezoliucijos dalį, kuri liečia šiaurinę Sąjungą ir pavergtuosius kraštus, būtent: „Kongresas konstatuoja, kad, nežūrint kai kurių politinio atoslūgio ženklų, Kremlius nėra padaręs jokios konkrečios propozicijos, kuri leistų tikėti, kad yra įvykęs Europoje realus sovietų politikos pasikeitimas.“ Kitoje politinės rezoliucijos dalyje sakoma: „Nepriimdamas sąt u s u o Vokietijos ir Europos padalinimo, ir pasiryžęs visomis taikingsiomis priemonėmis padėti tautos, esančioms po Sovietų jungu, atgauti nepriklausomybę ir laisvę. Kongresas tvirtina, kad tik Europos Bendruomenė gali garantuoti taikingą visų europėjinių problemų išrišimą ir suteikti Rusijai tinkamą nepuolimo garantiją“.

Rūpindamies savo kraštų reikalais pavergtųjų valstybių delegatai ir stebėtojai Kongrese turėjo ketelę pasitarimų, kurių pasėkoje spalio 9 d. buvo padarytas specialus pareiškimas Kongreso Politinės Komisijos posėdyje. Štai esminė to pareiškimo dalis: „Laikydami, kad kiekviena su tarčių sistema, kuri nebūtų laisvos tautos valios išraiška ir patvirtinta vyriausybių, sudarytų laisvų rinkimų pasekoje, ir kuri galutinėje išvadoje, turėtų tą padarinį, jog būtų tęsiamas Europos žemyno nepakenčiamas dabartinis padalymas, — pažeistų kartu ir apjungtos Europos reikalą ir tikros taikos šansus; — atsižvelgdami pagaliau į tai, kad Anglies ir Plieno Europos Bendruomenės integravimas federale forma turi būti laikomas, kaip pirmasis žingsnis į visos Europos apjungimą — pareiškiamo, kad mūsų europiečių pareiga yra teikti paramą Virštutinės Politinės Europėjinės Bendruomenės įsikūrimui, vakarų tautų pradėtam ir solidarai siekti kartu su jomis visos Europos apjungimo ir išlaisvinimo“.

Šį pareiškimą pasirašė visų pavergtųjų kraštų delegatai, stebėtojai bei dalyviai kongrese. Pareiškimas buvo plačiai paskleistas žurnalistų tarpe.

GEN. RASTIKIS GRĮZO AMERIKON

Generolas St. Raštikis, ilgesnį laiką viešėjęs Europoje, kur turėjo svarbių pasitarimų, šiomis dienomis išvyko į Ameriką.

Londonas. Britų premjeras Churchillis patvirtinęs, kad vyriausybė esanti tos nuomonės, jog draugiškas neoficialus pasikalbėjimas su Kremliu valdovų atneštų daug gero, bet nieko blogo.

Londoniškis „Daily Telegraph“ vedamajame straipsnyje pažymi, kad Sir Churchillis nenorėtų vykti Maskvon, jei ši jo kelionė sudrumstų draugiškumą su JAV.

Londonas. Užsienių Reikalų ministras Edenas pareiškė, kad britų vyriausybė darysianti pastangas atgaivinti diplomatinis santykius su Persija.

Berlynas. Kancleris Adenaueris, pristatęs parlamentui naujosios vyriausybės sąstatą, pasakė kalbą, kurioje pažymėjo, kad Vakarų Vokietija niekad nesutiksianti su dabartinėmis Vokietijos — Lenkijos sienomis.

Viena. Pabėgėliai iš Bukarešto pasakoja apie Rumunijoje siaučiantį badą. Tūkstančiai miesto gyventojų apgula traukinius, išvykstančius provincijon, kur jie keičia paskutinius drabužius į grūdus ir kitus maisto produktus.

Panmunjon. Po nevykusių komunistinių delegacijų bandomų prikabinti belaisvius, atsiskakijusius grįžti, sulaukytas tolimesnis apklausinėjimas. Belaisviai demonstratyviai prie šinaj komunistų komisijų šantažavimui. Komunistinės Lenkijos ir Českoslovakijos „neutralios“ delegacijos neišlaikė belaisvių pajaukos ir pasiūlymo iš stovyklų. Belaisviai kiniečiai ir toliau sunkiai ateiti į apklausinėjimą, tuo tarpu korėjiečiai ir toliau atsako eitį kalbėtis su komunistinėmis delegacijomis.

Nairobi. Britų kariuomenės vadkas Kenjose gen. Erskine pareiškė, kad kovos su Mau Mau organizacija veinerių metų bėgyje, neskaitant gyvybės atkū, britams kaštavęs du su puse milijonų svarų. Spalio mėn. 19 d. suėjo vieneri metai, kai britai kariauja su juodukais.

Londonas. Londono miestas liko be mėsos, kai sustreikavo skerdyklų darbininkai. Streikas prasidėjo pereiną šeštadienį. Šios savaitės pirmadienį jau mėsos krautuvės nebegavo reikiamo kiekio mėsos. Papras tai pirmadieniais į Londono mėsos pristatoma nuo 1.500 iki 2.000 tonų mėsos. Šį kartą skirti Londonui mėsa, dėl darbininkų streiko, liko ... gyva.

Bonna. Jau paaiškėjo, kad į naują koalicinę Vakarų Vokietijos vyriausybę įeisianti ir pabėgėlių partija, kuri gausiantį vyriausybėje dvi vietas.

Berlynas. Du rytų Vokietijos liaudies policininkai pabėgo į Vakarų. Jų draugai, pasienio policininkai, į per sieną bėgančius iš automatinį šautuvį paleido seriją šūvių, kurie, bėglių laimei, nebuvo taiklūs.

Stuttgargas. Vietos motociklų fabrikas sukonstravo prietaisą, kurio pagalba motociklų motorų įkuryt užesys beveik visiškai panaikinamas. Ateityje motociklai važiuos be triukšmo.

KIEK TREMTINIAI PARSIVĖS TURTO?

Jau dabar apskaičiuojama, kad iš-eiviai, buvę dypukai, nors ir ne visi grįžtų, galėtų į būsimąjį Lietuvos valstybės ūkį įnešti daugiau kapitalo, negu tai sudarė 2 metų visos valstybės ūkinė apyvarta prieškariniais laikais. Apytikriai mūsų valstybės biudžetas siekė 300 milijonų litų. Amerikoje kai kas skaičiuoja, kad dypukai, grįždami į Lietuvą parsiveistų apie 100 milijonų dolerių, kas sudaro dviejų metų buvusį mūsų valstybės biudžetą.

A IR B

Šių metų rugsėjo mėnesio pirmąjį sekmadienį, Jugoslavijos komunistų vadkas, maršalas Tito, Istrijos pusiasalio užgrobito dešimtnedį progai, prie pat Italijos sienos, išdrožė išsuaikiantį kalbą Triesto klausimu.

Savo kalboje Jugoslavijos fuhreris, fuhrerišku stiliumi pareiškė pasauliui, kad jis nepaisys jokių taikos traktatų, nei trijų sąjunginių valstybių deklaracijos, pasirašytos 1948 m. Triesto reikalu. Nesutiksias jis A srities leisti prijungti prie Italijos, nei B prie Jugoslavijos... Nesutiksias su jokiais skyriamais gubernatoriams. Su viena sąlyga jis sutiksias: prijungti prie Jugoslavijos A ir B sritis, o patį Triesto uostą padaryti „tarptautiniu“. Pagrąsinęs karu, jei A srityje atsirastų nors vienas italų kareivis, šioms žodžiams paremti, nelaukė, ar italai pasius kareivį ar ne, jis, Tito, pasiūtė tris divizijas ir kelioliką ro laivų.

Konfliktas pakvipto paraku. Sujudo Londonas, Vašingtonas, Paryžius... ir Maskva. Šiandien, šeštadienį, rašant šias eilutes, sunku atspėti, kuo jis pasibaigs ateinančios savaitės šeštadienį, kai skaitytojai tas eilutes skaitys?

Britų vydiausybė jau svarstė Triesto krizę, pasikvietusi sausumos, laivyno ir aviacijos karo štabų vadus, o po įvykusio posėdžio Edenas priėmė italų ambasadorių Londone, Mr. Brosio.

Sąjungininkų karinių pajėgų vadkas Europoje, gen. Gruanther, paklaustas laikraštiniuku, ar NATO priklausą valstybės, kilus gincluotam konfliktui tarp Jugoslavijos ir Italijos, įstotų automatiškai į karą, atsakė: — taika nedalomai!...

Tuo pačiu laiku New Yorke, Mas kvai reikalaujant, suaukta Saugumo Taryba peržiūrėti Triesto bylą. Sovietų pasiūlymas perša tuojau pat skirti Triesto gubernatorių, kuris patimtų valdžią visos sutarptautintos teritorijos, palaikydama anksčiau britų siūlomo šveicaro plk. Fluckiger kandidatūrą.

Italijos ministeris pirmininkas Pella, kalbėdamas spaudos konferencijoje, pareiškė, kad arba Jugoslavija turintį atitraukti kariuomenę iš B srities, arba turėtų būti leista Italijai įvesti kariuomenę į sritį A. Po jo kalbos, italų dienraštis „Corriere della Seda“ vedamajame rašo, kad Tito greičiau sutiktų su italų kariuomenės įvedimu į sritį A, negu iš B srities atitraukti savo divizijas.

Maskvos skubus reagavimas „gelbėti taiką“, suprantama, dar daugiau idilgino vakariečius, ypač britus, kas daryti su „geruoju“ Kremliu sūnumi palaidūnu? Pastarasis, žinodamas vakariečių nuolaidumą ir Kremliu norą padodėti, kad ir „ne

laimėje Maskva draugų nepalieka“, leidžia „demonstrantams“ ruošti kai kurių koncertus prie anglosaksų pasiuntinybių Jogoslavijoje, atidžiai svarstydamas, kurie duos daugiau: anglosaksai, ar Maskva?

KAIP GIMĖ A IR B?

Kaip neviena, taip ir ši absurdalinė blygėbė gimė karo ir pirmomis pokario dienomis. Šių dviejų raidžių istorija yra maždaug tokia: ka ro metu amerikiečiai paruošė planą nuleisti sąjungininkų desantą Triesto apylinkėse ir išstumi iš ten vokiečius. Siam planui pasipriešino Churchillis, tuo metu vykdęs tame rajone savo strateginius planus, talkinan kaujant Tito komunistų partizanams. Pasekmėje įvyko taip, kad Tito partizanai netrukus užėmė visą Istrijos pusiasalį. Sąjungininkų kariuomenė, atvykus sausuma iš Italijos, tik po didelių derybų paviko užimti pozicijas pietuose nuo Triesto ten, kur maždaug dabar eina dabartinė „Laisvojo Triesto teritorijos“ skyriamoji linija, pakrikštijant tas dvj sritis (kaip ir dypukus) dviem raidėm — A ir B. Nuo tada ir prasidėjo ilgos ir nevaisingos užsienių reikalų ministerių konferencijos, suprantama, dalyvaujant S. Rusijai, dėl sienų nustatymo tarp Italijos ir Jugoslavijos. Amerikiečiai buvo duosniausi ita-

KARALIAUCIAUS SRITI PRIJUNGUS PRIE LIETUVOS

Iš Vienos gautosiomis žiniomis, Sov. Lietuvos laikraščiai jau kuris laikas svarsto dabartinę padėtį 440 tūkstančių vokiečių, šiandien gyvenančių rusų karinės valdžios administruojamose šiaurinėje Rytprūsijų daly. Šie vokiečiai, kaip pažymima pranešime, esą automatiškai gavę sovietinę pilietybę ir jau 1950 m. pasinaudoję savo rinkimine teise, iš tikdo tai esą visai ne vokiečiai, bet lietuviško kilimo šeimoms, senieji prūsų palikuonys, vokiečių riterių Ordino prievarta suvokietintai.

Dėl tokių reiškinjų vokiečių spaudoje daroma išvada, kad toks „malonus“ vokiečių pagerbimas, pastebtas sovietiniuose Lietuvos laikraščiuose, rodąs tik pasirusimą Karaliaučiaus sritį prijungti prie Lietuvos. Šioji Rytprūsijų teritodijos dalis yra nuo lenkų administruojamosios dalies tiesiog hermetiška; atitverta. Drauge Karaliaučiaus sritis, dabar vadinama Kaliningrado sritimi, padalyta į mažesnius civilinius administracinius vietus, kur per sekančius rinkimus, be rusų ir lietuvių, kandidatais ištatyti id vokiečiai. Jie dabar turi savo lietuvišką kilmgę ypa tingai pabrėžti, — baigiamas pranešimas vokiečių laikraščiuose.

VIENAS LAIKRAŠČIO EGZEMPLIORIUS 4 SVARAI 7 UNCIJOS

Kolumbo dienos išvakarėse, didžiausią apsipirkimo dieną Amerikoje, New Yorke sekmadieniniai dienraščiai išėjo „truputį“ padidinti. Taip, pvz., Daily News rašo, kad šis numeris buvo didžiausias to laikraščio amžiuje. New York Times svėrė 4 svarus ir 7 uncijas, viso puslapių 274 pusė normalaus dydžio ir 120 puslapių 275 normalaus dydžio. Kiti laikraščiai turėjo nuo 236 puslapių iki 348 puslapių. „Europos Lietuvis“ taip pat mažai kuo skiriasi nuo tų amerikoniškų laikraščių, nes ir jo per metus išaina 306 puslapiai...

KOMUNIZMAS VIDURIO AMERIKOJE

Vidurinės Amerikos Gautemalos valstybėje (3.300.000 gyventojų) komunizmas surado geriausią dirvą savo plitimui iš visų amerikoniškios kilmės kraštų. Komunistai kontroliuoja krašto radio stotis ir spaudą. Iš 58 parlamentarų, 32 yra komunistai. Parlamento prezidentas — Maskvos patikėtinis. Šiuo metu raudonieji ruošiasi ištempti visus užsieniečius dvasiškiaus. Iš Guatemalos komunistai bando kelti koją ir į kitas Vidurinės Amerikos valstybes.

KUN. DR. JONAS GUTAUSKAS

ANTROJI VAIKYSTE

Siomis dienomis Spaudos Bendrovė „Ziburiai“, Toronte, išleido vertingą Kun. Dr. J. Gutausko knygą „Vaiko Dievas ir Religija“. Autorius šį veikalą parašęs religiniam vaiko auklėjimui ryšium su jo dvasine raida.

Čia spausdiname ištrauką iš naujai pasirodžiusios knygos, trečiojo skyriaus.

EGOCENTRIZMAS

Antroji vaikystė, (tarp 3-jų ir 7-tų metų) prasideda suvokimu, kad tarp visų dalykų didžiausio intereso verta realybė yra jo nuosavas „aš“. Šitas savęs pajutimas nėra savęs pažinimas. Savęs pažinimas — tai žinėjimas savo vietos vietoje, tai nustatymas tikrų santykių su kitomis būtybėmis. Vaiko savęs pajutimas yra savosios somato — psichinės vienybės pajutimas pasaulyje, aiškus savojo „aš“ išskyrimas iš kitų būtybių tarpo. Vaiko siela pasidaro visko centru: tik tas jį interesuoja, tik tas egzistuoja ir veikia, kas turi ryšio su jo mažu asmeniu, kas vyksta jo nuosavoje perspektyvoje. Šitokią egocentrizmą pastebime vaiko mentalitete tarp 3-jų ir 7-tų metų. Augščiau pasireiškimo laipsnį jis pasiekia apie 5-sius amžiaus metus.

EGOCENTRINĖS MĄSTYSENOS YPATYBĖS

Egocentrinė mintis krypta į subjektyvę, o ne objektyvę plotmę. Pirmoje vietoje ieško asmeninio patenkinimo. Štai kodėl vaikas taip pasineria simboliniame žaidime, kur tikrovė virsta iliuzija. Joje nebėra varžtų nei asmeninei laisvei, nei širdies troškimams.

Egocentrinė mentalitete tėra labai nepilnas išskyrimas tarp objektyvaus ir subjektyvaus, tarp ženklo ir ženklino, tarp svajonės ir tikrovės. Viskas, kas turi vardą, egzistuoja. Vardas yra daikto kokybės reiškinys, jo esmės nešėjas. Yra vardas, yra būtis. Yra troškimas, turi būti ir trokštamas daiktas. Nominalinis realizmas yra tiesioginė vaikšiojo egocentrizmo išraiška. Iš egocentrinės minties išskyla palinkimas į tai, kas pasakiška, betarpinis įtikėjimas ir pasidavimas kito nuomonei, ieškojimas asmeninio patenkinimo, o konfliktas su realia tikrove.

PSICHINIAI INTERESAI, POLINKIS Į ŽAIDIMĄ

Antroje vaikystėje žymiai išauga psichiniai interesai, kurie ima dominuoti vaikščiui, mentalitete. Taj laikas, kada vaikas pajunta savo fiziinių ir psichinių jėgų išaugimą. Akys, rankos, kojos dirba pavyzdinčiai. Jis naudojami pilna judesiu laisvę. Psichinė energija nebėra taip prižiūta prie vitalinių funkcijų eigos ar judesiu reguliavimo. Ji atspalaiduoja ir tarnauja savo uždaviniui — naujų išpuodžių supratimui ir išgyvenimui, kurie ateina iš vis platėjančio akiračio.

Pirmoje vaikystėje visiškai pri-

klausęs nuo tėvų ir noriai jų klausęs, antroje vaikystėje vaikas darosi savarankiškesnis, nebe taip nuo artimųjų priklausęs, dargi tą nepriklausomybę ginąs. Pasijunta žmogus, gali elgtis pagal savo norą. Prieš vyresniųjų valią ima statyti savo valią. Vaikas ima ožiuotis, neklausyti. Tai užgaidų tarpnis, ypač pasireiškiantis tarp trečiųjų ir ketvirtųjų metų. Viskas pabrėžia savojo „aš“ reikšmę ir nepriklausomybę. Jis nori būti savarankiškas. Ištraukti ranką iš jį vedančio rankos, eiti vienas, veikti vienas, nepriklausyti nuo kitų, parodyti viešai savo sugebėjimus — šio meto vaikiškosios tendencijos. Visa tai rodo, kad vaikas ne tik fiziškai paaugo, bet ir dvasiškai gerokai subrendo.

Su psichine raida pakinta ir vaiko santykis su aplinkos daiktais. Pirmoje vaikystės periode daiktai pirmoje eilėje tiek intrsavo vaiką, kiek jie būvotinkami manipuluoti, naudngi akcijoje. Per akciją ejo prie jų pažinimo. Aikas rado pasitenkinimo pačiame judesyje. Dabarties veikloje rikiškas asmenybės ekspansija daiktuose arba daiktų inkorporavimas asmenybėje. Pakinta ir žaidimai. Vietoje funkcionalių žaidimų ateina sudėtingesni žaidimai, kuriuose daugiau mentalinio ir moralinio elementų, kaip tai yra imitacijos, konstrukcijos, atidengimo žaidimuose.

Džiaugsmas žaisti reiškia džiaugsmą būti priežastimi. Būtį ko nors priežastimi reiškia save teigti, savo reikšmę padidinti. Žaidimas tai savųjų jėgų išbandymas, tai savojo „aš“ išskėlimas prieš save patį ir kitų asmenų akyse. Žaidimas iš esmės yra pareiškimas galios. Taj grynai asmeninis reikalas. Vaikas žaidžia ir nekreipia dėmesio į kitų vaikų buvimą. Jie jam tesudaro publiką, prieš kurią rodo savo sugebėjimus. Net ir gausūs klausimai, kuriuos vaikas stato suaugusiems, ne tiek kyla iš noro sužinoti atsakymus, kiek iš linkimo save pareikšti. Ne tiek vaikų domina objektyvus atsakymų turinys, kiek suaugusių dėmesys jo mažam asmeniui.

Ne tik žaidimas, kuriame pasireiškia viešpatavimas daiktams, bet ir daiktų laimėjimas, jų turėjimas pakelia savojo „aš“ reikšmę. Juo daiktas retesnis, neįprastas, nematytas, juo labiau trokštamas. Turėjimu daiktas inkorporuojamas į asmenybę. Daiktas, kuris yra mano, yra manęs papildymas. Juo silpnesnė asmenybė, juo stipresnis palinkimas atsiremti į nuosavybę, ją didinti. Vikių kystė ir senatvė susitinka tame pačiame polinkyje. Senas žmogus yra taupus id net godus, nes jo asmenybė silpnėja. Aikas labai prisirišęs prie savo daiktų, nes jų turėjimas papildo ir stiprina jo silpną asmenybę. Nesuinteresuotumas ir išlaidumas eina su asmenybės ekspansija, jėgų pertekliumi; daiktų rinkimas ir godumas su grįžimu į save ir savo padėties stiprinimą. Kiek vaiko meilėje saviems daiktams, tiek suaugusio ar senstančio prisirišimas prie

nuosavybės dandame tą patį egocentrizmą.

Suapges žmogus žaidimas siekia iš anksto nustatyto tikslo. Vaiką ne tiek domina žaidimo rezultatai, kiek pats žaidimas. Vaikiškasis žaidimas tai globalinis pasinėrimas žaisme, jam atsidavimas su siela ir kūnu. Taip žaisti moka tik vaikas, žaidime jis atranda prarastąjį rojų. Žaidimas tai sapnas atviromis akimis, tai pabėgimas iš nemalonių tikrovės į svajonių kraštą. Kaip pasakoje žodis, taip žaidime veiksmas kuria vaizdus tės pasauli. Kaip per mitą, taip ir per žaidimą vaiko sąmonė lieka pagauta ir užburta. Išvaizduotas pasaulis, tariamai nedealus, yra realnis už daiktų pasaulį, nes taj vaikiškiosios kūrybos laukas, pilnai priklausęs nuo mažojo kūrėjo valios. Žaidimas — džiaugsmingoji kūryba, ne alsus darbas, kuris ateis vėliau. Žaidimas vaikas ruošiasi gyvenimo rimčiai, žaidimas skatina jo dvasinių ir fizinių jėgų augimą.

VAIZDUOTĖ, SIMBOLINĖ MINTIS

Viešpatavimas subjektyvaus objektyviam, tendencija duoti tą patį tikrovės laipsnį pajūčiais prieinamiems daiktams ir vaizduotės pasaulio iliuzijoms, jausminis ir praktinis asmens charakteris, savotiškas laiko ir erdvės supratimas ir išgyvenimas, nuolatinis pasilikimas dabartyje — trumpai, visi antrosios vaikystės ego centrinio mentaliteto bruožai suteikia vaiko vaizduotei ypatingą lankumą ir savotišką pobūdį.

Vaiko vaizduotė perdirba tikrovės išpuodžius, iš jos iškelia kurią nors į akis krintančią smulkmeną. Pasaulis, kuris suaugusiam atrodo pastoviu ir atbaigtu objektu visuma, vaikui tėra nuolatinis kitimas, nuolatinė permaina. Šito pakitimo neišvengia ir vaiko atsiminimai. Vaikas gali atkurti buvusių įvykių scenas, bet negali jų objektyviai interpretuoti. Buvę įvykiai jam turti jausmine verte: pasikeitus jausmams, pakinta ir pats atsiminimų turinys. Visi psichologai sutinka, kad vaiko liudijimas neturi objektyvios vertės.

Išradinimo galia labiausiai pasireiškia vaizduotės pasaulio kūrimė. Skurdžiosios žaidimo priemonės ne sutruko paties žaidimo. Kūrybinė vaiko vaizduotė kiekvieną daiktą moka paversti reikalingu žaislu ar daiktu. Kai organizuojamas kolektyvinis žaidimas, vaikas sako: „Padarysim taip. Tu būsi tėvelis, mama. Šitas fotelis bus mūsų namai. O tu būk pirklis, kuris atneša pasiūlyti prekių“. Žaidimas — vaidinimas prasideda. Jei suaugęs žmogus žaidime viską ima už tikrą pinigą, parodo, kad tikrovės nebeskiria nuo fikcijos, vaikas sako: „Tu gi žinai, kad šia tik žaidžiame“. Vaikas moka gyventi lygiai gerai dviejose pasaulio plotmėse — tikrovės ir iliuzijos. Ir pasinėręs iliuzijų pasaulyje, nepamiršta realaus pasaulio dėsnių ir reikalavimų. Nerealioji plotmė nėra nei tikra, nei netikra, nei galima,

GIMNAZIJOS KELIMO PARENGIMUI

Kadangi gimnazijos perkėlimo išlaidos, vien tik žmonių ir daiktų transportui, sudarys kelis tūkstančius DM., tai Krašto Valdyba rūpinasi gauti iš vokiečių įstaigų lėšų kėlimosi išlaidoms padengti. Krašto Valdyba prašo federalinės vyriausybės laikinai kreditų tiems reikalams, kol bus apsarstyti ir išspręsti jos prašymai skirti tam tikslui pašalpa.

Krašto Valdyba taip pat prašo federalinės vyriausybės kreditų naujiesiems mokykliniams baldams įgyti, kad nereikėtų vežti skolintuosius baldus, kurie gali transporto neišlaikyti arba kurių transportas neišsimoka. Šiuos žygius KV daro, norėdama šį mėnesį būtinai pravesti gimnazijos perkėlimą į naujuosius rūmus.

nei negalima, bet įsivaizduota, simbolinės minties sukurtas. Tai yra daugiau, negu sumaišymas su realybe. Čia yra tikėjimas tuo, kas nerealu.

Ir vaizduotės pasaulyje vaikas elgiasi panašiai, kaip realime. Kai vaikas žaidžia ir įsivaizduoja, kad grindų parketas tai ežeras, o ant jų gulys kilmias tai sala, jis iš tikrų ne nustebtu, jei mama, eidama „ežerų“ imtų grimztį, o jis, ištraukęs burtų žodžius, su kilimu imtu skraidytų. Kaip nedaug tereikia, kad kambarys virstų į pilį arba tamsų mišką, kur plėšikai gyvena!

Žaidimas vaikas kalba. Akcija lydi monologas. Žodis, kuris esmėje yra veiksmas, stiprina ir konsoliduoja patį vaidinimą. Įsivaizduotiems asmenims vaikas perkelia savo jausmus, dalyvauja jų džiaugsmuose ir varguose. Gyvos vaizduotės vaikui net didžioji raidė V virsta mažu vargšu berniuku, kurio jam tikrai gailla. Ir pasakose vaiko ne tiek domina įvykiai, kurie ten vyksta, kiek jausmai, kuriuose jie sukelia. Štai vaikas klausia pasakos apie Elenę ir jos broliuką Jonuką. Piktą ragana Jonuką paverčia avinėliu ir ruošiasi pjauti. Pagailsta vaikui Jonuko, ir jis ima verkti.

Kūrybiškoji vaiko vaizduotė padeda jam pasitraukti iš nemalonių realybės, iš suaugusių žmonių pasaulio, kur tik įvairios pareigos ir reikalavimai. Vaizduotės pasaulis — laisvės pasaulis, sukurtas pagal vaiko jėgas ir skonį. Išiveržimas į netikrovę yra pabėgimas iš tikrovės: pasitraukimas nuo įkyraus darbo, nuobodulio, pažeminimų, trūkumų, priklausomybės, savo silpnybės. Vaizduotės pasaulyje jis karalius ir galingas karžygis. Jam priklauso pilys ir turtai. Jo visi draus, stiprus, nepriklausomas, pasiturintis. Tai svajonės, per kurias ruošiasi realiam gyvenimui — būti drąsus, stiprus, nepriklausomas, pasiturintis. Tai sapnas, iš kurio nereikia budinti. Tegul jo „aš“ taip pat ilgai klajoja ir užmiršta vaizduotės pasaulyje, kiek tik gali, bet negrįžta per anksti į save. Vaikas, buvęs vaiko metais tikru vaiku, mokės suaugusio amžiuje būti tikrai subrendusiu asmeniu. (b.d.)

ENCIKLOPEDIJOS PADANGEJE

PETRAS BŪTĖNAS LIETUVIŲ ENCIKLOPEDIJOJE

Zinomas mūsų kalbininkas Petras Būtenas rugsėjo 30. d. atvyko į Bostoną ir pradėjo dirbti Lietuvių Enciklopedijos redakcijoje. L. E. pirmojo tomo kalbą taisė lituanistas Vladas Kulbokas, drauge dirbdamas ir T. T. Jėzuitų Kolegijos bibliotekoj Bostone. Petras Būtenas bus nuo latinis Enciklopedijos praktikinės lietuvių kalbos taisytojas, rūpinasi kalbos dekalais. L. E. Kalbos skyriui redaguoti yra pakviesti mūsų kalbininkai Dr. P. Jonikas, Dr. A. Salys, Dr. Pr. Skardžius.

BOSTON POST MAGAZINE RAŠO APIE LIET. ENCIKLOPEDIJĄ

Plačiai skaitomas dienraštis „Boston Post“ pastaruoju metu pradėjo daugiau dėmesio skirti Bostono lietuvių kultūriniam darbiui. Nuoširdaus bičiuliškumo lietuviams rodo to dienraščio bendradarbis p. James J. Canavan, o ped jį ir „Boston Post“ redakcija. Kultūros priede „Boston Post Magazine“ jau buvo atspausdinti keli straipsniai apie kultūrinę lietuvių veiklą Bostone. Buvo gražiai paminėta Ivaškienės ir jos va dovaujama tautinių šokių grupė, vėliau poetas Bern. Brazdžionis, o dabar Lietuvių Enciklopedija. Visi straipsniai būna papuošti keliom fotografinėm nuotraukom. Savo straipsnyje „Boston Post Magazine“ p. James J. Canavan, davęs ne mažai objektyvius medžiagos apie Lietuvių Enciklopediją, supažindinęs savo skaitytojus su L. E. vyr. redaktorium p. V. Biržiška, leidėju J. Kapočium, redaktorium Pr. Cepėnu ir kt., tarp kita ko rašo: „Išleisti L. E. tomai lietuviams bus istorinis įvykis, bet tas faktas yra svarbus ir amerikiečiams jau vien todėl, kad lietuviai šiame krašte gali suredaguoti ir išleisti tokį savo mokslo veikalą“.

DOVANOS LIETUVIŲ ENCIKLOPEDIJAI

Zinomi Newarko, N.J. lietuviai V. Ambrozevičius, Ambrose, P. Kurtinaitis, Albinas ir Kazys Trečiokai per P. Būteną atsiuntė L. E. redakcijai didelę ir brangią dovaną — 111 knygų. Jų tarpe yra senų ir retų lietuviškų leidinių, yra istorijos veikalų lietuvių ir kt. kalbomis, veiktas albumų, pluoštas senesnių ir naujesnių Lietuvos žemėlapių. L. E. redakcija mieliesiems tautiečiams išskia viešą nuoširdžią padėką ir už visas tas knygas, ir už tą bendradarbiavimą su L. E. redakcija. Jų atsiųstos knygos padės surinkti ir atžymėti visą eilę lietuviškojo gyvenimo faktų. Zinoma, L. E. redakcija bus nuo širdžiai dėkinga kiekvienam lietuviui, kuris paseks gerb. Ambrozevičiaus Ambrose, Kurtinaičio ir Trečiokų pavyzdžiu. Laikui bėgant L. E. redakcijos susidarys nemaža bib-

lioteka, kuri galės būti perleista vienai ar kitai lietuvių mokslo įstaigai. L. E. redakcijai pravės įvairūs mokslo ir meno leidiniai ne tik lietuvių, bet ir kt. kalbomis.

GERBIAMAS P. REDAKTORIAU,

Ką tik gavome „Britanijos Lietu- vio“ š. m. Nr. 36, kuriame telpa gana vienašališka mūsų „Kregždutės“ elementoriaus techniškosios pusės kritika. Prašome neatsisakyti įdėti į Tamstų laikraštį mūsų paaiškinimą.

1. Ilustracijų įvertinimas meniniu požiūriu šiuo atveju yra subjektyvi recenzentės nuomonė. Priešingai tam, mes turime recenzijų iš J.A.V. lietuviškos spaudos, kur „Kregždutė“ įvertinama kaip skoningai ir dailiai išleista. Taip pat nieko nėra nei naujo nei nuostabaus, kad ją iliustruojan- tias, Estų dailininkų pieštų iliustracijų mūsų spaudiniuose yra nemažai. Elementorinės dalies paveikslėlių temos yra dailininkui autorius duotos. Autorius gi jas davė iš miesto gyvenimo aplinkos grynai metodiniais sumetimais, nes beveik visi lietuvių išėvių vaikai šiuo metu gyvena didmiesčiuose (žiūr. metodinės pastabos elementoriaus gale ir pedagogo V. Čičiūno recenziją „Darbininke“).

2. Recenzentė reikalauja dviejų nesuderinamų dalykų: liuksusinių piešinių, pirmos rūšies popieriaus, tvirtu įrišimo ir žemos kainos. Įvykdžius pirmąsias sąlygas, kaina būtų buvusi beveik dviguba.

Tiesa, elementorius nėra storas, bet jo negalima matuoti storumo mas- tu, nes jo išleidimas yra žymiai brangesnis negu eilinės knygos, pavyzdžiui: nesant tinkamo didelio šrifto su lietuviškais ženklais, apie pusę elementoriaus yra ranka perrašyta. Amerikos žemyno kainomis mūsų nustatyta kaina yra žema. Sutinkame, kad D. Britanijai tai per brangu, bet negi mes čia kalti? Vidsėlo ir j tai atsivėlgėme, kiek galėjome: jau rugsėjo mėn. pradžioje pranešėme mūsų platintojams kad D. Britanijos lietuviams kaina sumažinama iki 1.30 dol. Daugiau nupiginti negalėjome, nes tai būtų žemiau savikainos.

3. Pasigirti lietuviškais elementoriais prieš angliškus leidimo technikos atžvilgiu negalime ir niekad negalėsime dėl tos paprastos priežasties, kad anglai spausdina jų šimtais tūkstančių naudodami giliaspaudę, o mes spausdiname 1000 — 2000.

Spalvota giliaspaudė, kuria spausdinant kiekvienas puslapis kainuotų apie 100 dol., mums gali būti tik nepasiekiamą svajonę.

4. Vadovėlių, o ypač gausiai iliustruotų, leidimas tremtyje jokiai leidyklai nėra davęs pelno. Dėl to jų taip ir trūksta. Tenka apgailestauti, kad panašūs vienašališki pasisakymai leidyklų norą prisidėti prie vadovėlių trūkumo pašalinimo dar daugiau žlugdo.

Priimkite, Pone Redaktoriau, mūsų pagarbos pareiškimą

Spaudos Bendrovė „Ziburiai“ Kanadoje.

JUOZAS ŠVAISTAS

ELDORADO

Siomis dienomis Leidykla BENDRIJA išleido Juozo Švaisto knygą ELDORADO, kurioje yra 12 kūrinių — vaidelių iš Lietuvos ir tremtinių gyvenimo.

Galų gale suskambo visuose skyriuose spėjami škamalai, sustaug sirenai ir laivas pajudėjo. Po keturių valandų tvarkymo, rikiavimo ir ilgo nekantraus laukimo laive prasidėjo naujas kelionės etapas. Visur DyPy gyvenime tas pats kantrybės ir nervų tampymas.

Laivas didžiulis baltas ir žvilgš tarytum svajonė. Kaip milžiniškas keliu augstų pastatas plūduriavo jis Bremerhaveno uoste, pačiam šiauriniam Vokietijos pakraštį. Stambios aukštinės laivo šonuose raidėms USAT GENERAL M. B. STEWART iš tolo garsino ano vyro vardą.

Uosto vandenys laivas judėjo pamažu, pasisukinėdamas. Panašu buvo į žmogų, kuris, ilgesnis kelionės išvykdamas, lyg apsigalvojęs dar, apsišvalgo, kol nutolsta nuo namų. Tik tada paspartina žingsnį.

Krantinė nuošali, prekinė, užkrauta ir nedžiuginą akies. Nei palydovų nei įprasto klėgėsio atsisveikinant nebuvo. Tikrąs tremtinių transportas, tokių tremtinių, kurie seniai jau vie-

niši, nuo visko atskirti ir etapų etapais varinėjami.

Šitokia nuotaika ryškėjo daugelio išplaukiančiųjų veiduose. Keista, sun kiai išaiškinama nuotaika, veiksmas savo ir nesavo valia, kada priverstinai pasirenka vieną mažiau blogesnių išėičių. Rodos vėl iš naujo ir gal paskutinį kartą atsisveikinama ne su svetima šalim, bet su savo tėvyne. Dabar jau žymiai tolo tėvynė, fiziškai tolo. Skaudėsni bevilčiųskumas siaubė sielą ir klaiki baimė draskė širdį, tarytum laukinio paukščio, sugniaužto saujoje.

Vytautas Raudenis su savo žmona Kristina stovėjo dėnyje „B“ atsi- rėmę aptvaros. Keista atrodė: abu žiūrėjo ne į priekį, laivo kryptimi, bet atgal, į krantinę. Krantinėje tebestovėjo bent dešimtis Konsularinės DP Patikrinimo Komisijos pareigūnų ir keliolika vietinių vokiečių smalsuolių.

Kristina suprato savo vyro būseną, bet ji nekantri ir nepakentė tylėjimo.

— Ko toks susimastęs ir nieko nekalmi? Juk, rodos, viskas dabar baigta ir, galima sakyti, laimingai, Sudieju Europa ir visas mūsų pragaras.

Vytautas staiga krustelėjo. Jo akys nervingai žybdėjo ir blaškėsi. Baig-

ta tai baigta. Bet šit tasai nuolatinis tiek laiką tampymas, kvotos, įtartinėjimai taip jau paveikė mano nervus, jog negaliu atsigauti. Kai pagalvoju, atrodo kvaila, bet šit savaime, prieš savo valią dairausi į krantę ir tarytum su laukine baimė žiūri, ar neatsiveja dar kas nors ir nemoja, kad sustabdytų laivą. Gal vėl koks nors pasalinis skundas ir vėl begalinis tampymas. Ak, tie judošiški skundai, o paskum tokia neaiški kan kinanti būklė... Svarbiausia, kad nie ko nežinau, kas, dėl ko. Niekas nepa sako. Aiškiai jauti, kad yra priežas, bet kame, kas? Nei kaip gintis nei kur šauktis pagalbos. Tikrai kaip pik tosios dvasios apstėtas, kuri nei šven to kryžiaus nei maldos nebijo. Mat tai gi: Juozaičiai, Karklėnai, Dege siai turėjo būti mūsų transporte, šia me laive, bet neplaukia kartu. Vadi nasi sulaukyti ir pačiu paskutiniu mo mentu. Visas komisijas, rodos, šva riai, tvarkingai praėjo, o čia pasku tinėj stovykloj įkliuvo ir tiek. Aš tik ras esu, kad laimingai baigsis, bet kiek žmonėms vargo, nervų kainuos.

— Kiti tiek pergyvena, kad rimtai suserga.

— Na kaipgi nesusergs. Daugelis mūsų serga persekiojimo ir baimės liga. Ir visai ne dėl savo kaltės. Bet ten, aš manau, pagysim. Amerika laisvas, platus kraštas. Šita juodoji ranka gal ten nebeapsieks.

— Tu manai bolševikai?

— Na žinoma! Niekas kitas. Jie veiks ir beveikia per visas globoja-

mąsias įstaigas. Tiek pirmiau UNRA tiek dabar IRO užtenka jų. Dažnai nebežinodavai, ar tos įstaigos užta- ria, globoja tave, ar skandina. Juk atsimeni pačius pirmuosius skrynin- gus. Esminis klausimas būdavo: ko- dėl pasitraukei nuo bolševikų? Ko- dėl atsiradai Vokietijoje, o ne kur ki- tur? Ir kaip atsiradai? Vadinasi, kaip perėjai Vokietijos sieną: traukiniu, arkliais, automobiliu, ar pėsčias? Jei arkliais ar automobiliu, kur pas- kum tuos padėjai? Kam pardavei, už kiek? Jei gerą kainą pasakei, va- dinasi, tu vokiečių draugas, atseit, nacis, fašistas. O jei tokia, tai bol- ševikų priešas, tuo pat ir sąjungini- kų, nes anie draugai. Tokį tik į Nuernbergą, į teismą, arba repatri- juoti, vadinasi, tiems patiems bolševikams į nasrus.

Vytautas susimastė. Apmadingas neramus nusisuko į šalį. Po valandės vėl blykčiojo jo akys.

— Visai kamantinėjo, kraipė tą DyPy...

Kristina priekaištingai, smarkesniu balsu prabilo:

— Bet, matai, apskruis buvo, veiki- ai susiorientavo. Tik tu ir dar keli veršiai įkliuvo, kad tuojau po skry- ningo per dvi valandas įsakė išsikrau- styti iš stovyklos. Dėl tavęs ir aš tu- rėjau tiek iškentėti.

— Pamanyk, išmetė ir žinokis: ar- ba mirk badu, būk stumdomas vokie- čių po visus pašalius, arba pasiduok bolševikams, nes jie visada buvo iš- tiesę rankas į tokius žmones...

— Kodėl tu, Kristina, tokia netei- singa: Sakai kelis. Argi tik viena to- kia stovykla buvo? Juk metė iš visų — dešimtimis ir šimtais...

Kristina pašoko ir nutraukė Vy- tauto žodžius:

— Vistiek labai kvaila buvo iš ta- vo pusės. Ir atsakyk tu man taip ne- vykusiai. O juk aš tave buvau išpė- jusi ir mokiau, kaip atsakyti į klausi- mą, kodėl pasitraukei iš Lietuvos: „gelbėdamas savo gynybę ir laisvę.“

Aš slaptai buvau nūgirdus iš pat Central Office. Ten sėdėjo estai ir pašnibždomo patarinėjo saviesiems. Kodėl tu tada nepaklausėi manęs? Dabar žiūrėk, kad klausytum! Kai aš patariu, visada geriau išeina.

Vytautas laikėsi savo nusistatymo: — Taigi, visi kaip vieno jaukinto- jo mokyto papūgos, arba gramafono plokštelės.

— Kodėlgi ne? Juk tai visai natūralu, nes visi to pat likimo ištikti. O kas gi išėjo su tavo originalumu?

— Nesakau, kad tą labai origina- lu, bet daugiau logiška ir man patin ka. Atsakymas — fronto ir karo ap- linkybių verčiamas — visai neblog- gas buvo.

Bet mat, prikibo tas kvotėjas. Jis tuoj paklausė: „Juk dabar nei fron- to nei karo nebėra, tad kodėl nenori grįžti savo tėvynėn?“ Aš vėl neblo- gai atsakiau: mano tėvynė prieš o- kupuota, ji nėra dar laisva. Tada kvotėjas dar smarkiau pašoko ant manęs: „Koks priešas? Kodėl?“ Čia ir prasidėjo...

— Ir įspainiojai.

— Ne, neįspainiojau, bet mano teisybė, matyt, nepatiko. Vytautas buvo besistengęs nesikarščiuoti, šalčiau praleisti būtuosius įvykius. Tačiau šiuo momentu jis neištūrėjo. Tiek įsikarščioavo, kad net kitų, toliau stovinčių, atkreipė dėmesį.

— Ak, visur tas veidmainiškumas ir melas! Tiek ten už tos tamsiosios uždangos, tiek čia. Ir koks dar melas: šlykštus, begėdiškas. O juk vi- sa taip aišku ir paprasta, kaip užšu- kuota plikė. Ir štai tik dabar, po ket verių metų... Nedaug, rodos, laiko praėjo, o jau kiti vėjai papūtė. Da- bar svarbiausias emigracijos komisi- joje klausimas: ar nebuvai ir nesi komunistas? Štai kada jau atvirai ga- lejom pasisakyti, kad pabėgom nuo bolševikų. DyPy teisės gražintos, bet kas iš to. Argi tai jau visa? Kame gi atpildas už niekuo nepateisinamą skriaudę? Ar nubausti tikrieji viso to kaltininkai?

Laivas jau buvo įplaukęs Šiaurės jūron. Jis plaukė švariais vandenim- is. Popietinė pavasario saulė links- mai glamonėjo žalsvus bangas. Bet Raudenių sieloj nebuvo nei giedra nei švaru. Daug daug drumzlių tirš- tų, skaudžių, tarytum aštraus stiklo gabaliukų, teberaižė visus pojučius. Tos drumzės nepasiliko užpakaly, kaip iš laivo išmestos atmatos, bet plaukė laivo, nuolat suplakdamos ir išskildamos. Jos giliai buvo įsibun- kusios su krauju į pačių širdį.

DIENOS RUPESCIAIS

R A S O
S. ZYMANČAS

Pereitą šeštadienį, spalio 17 d., po pietų, vienoje garsaus Londone Caxton Hall salėje, Liberalų Internacinalo Egzily Liberalų Komitetas suorganizavo viešą susirinkimą, kuriame svarbiausias kalbėtojas buvo Liberalų Internacinalo prezidentas, belgų senatorius Rogr Motz. Susirinkimui pirmininkavo žinomas britų liberalų veikėjas Sir Andrew McFadyen, kuris paskaitė Liberalų Internacinalo garbės pirmininko Don Salvador de Mariaga sveikinimą. Jame taip pat kalbėjo Liberalų Internacinalo gen. sekretorius J. Mac Cullum Scott, susirinkimą atidarė lenkas T. Kunicki. Atsilankusiems dėkojo bulgarė V. Karastoynova, liberalų egzily jaunimo vardu kalbėjo vengrė D. Veszy, o Švedijos liberalų egzily vardu susirinkimą sveikino buv. Estijos ministras Lietuvoje Varma.

Susirinkimam atsilankė kviestieji anglų visuomenės ir britų liberalų grupės nariai, anglų laikraščių korespondentai, žinomi egzily veikėjai, kurių tarpe buvo matyti lenkų ambasadorius E. Raczynski, iš Švedijos atvykęs ir šiuo metu Londone viešias estas A. Rei, rumunų prof. Nandris ir kiti. Susirinkime taip pat atsilankė Estijos ministras Londone A. Torma.

Šio viešo susirinkimo tema buvo Europos vienengumas. Visos Europos, nevien tiklais laisvosios jos vakarų dalies!

Kam teko praktiškai susidurti su sunkumais, toje ar kitoje tarptautinėje organizacijoje dirbant, Europos problemas svarstant, nuolat prisiminti, kad Europa nėra vien laisvoji vakarų Europa, bet visa Europa, kurios integralinę dalį taip pat sudaro šiandien maskolių mindžiojamos centro ir rytų okupuotos Europos valstybės kraštai, tas žino ir įvertina, kaip yra svarbu, ka apie mūsų problemas kalbėtume ne tik vien mes patys, bet laisvosios vakarų Europos valstybių vyrai, kad mes, egzilai, kartu su jais svarstyume visos, ir jų ir mūsų, Europos problemas, kaip vieno nedalomio vieneto. Tas supras šio viešo mitingo, kad ir kuklaus, bet reikšmingo, prasmę ir vaidmenį.

Cia nėra vietos jo aprašinėti. Tėčiau tenka išskirti ir pabrėžti labai realius ir teisingus žodžius, pasakytus pagrindinio šio susirinkimo kalbėtojo, belgų senatoriaus R. Motz.

Senatorius R. Motz, apžvelgdamas tarptautinę padėtį ir vieningos Europos problemas, pareiškė nuomonę, kad dabartinius rytų Locarno ir Sovietų Sąjungai saugumo patikrinimo planus jis laiko neprasmingais. Jo nuomone, tas kelias, kuriuo turėtų eiti vakarai, yra vienijimasis savyje ir savo jėgų stiprinimas, jokių Locarno Maskvai nesilaukanti kuri tesiekia vakarų Europos vienengumo ir jos stiprinimo pastangas ardy-

ti ir ją skaldyti. Bolševikai gal bus linkę kalbėti ir tartis tik tada, kai jie matys Europą vieningą ir stiprią. Ir čia jis labai teisingai pastebėjo, kad suvienytos 160 milijonų vakarų Europos faktas savaime sudarys didelę atsparą sovietų užmačiams ir ypač jų vykdomai centro ir rytų Europoje propagandai ir tų kraštų sovietizacijai.

Tad visą dėmesį reikia kreipti ne į Locarno pasiūlymus, bet į savo viešingumą ir savę stiprinimą, o vietoje dabartinių Locarno viena turėtų pasiūlymą — jokių Locarno be laisvų rinkimų centro ir rytų Europoje.

Senatorius R. Motz priminė egzilams, kad antrojo pasaulinio karo metu jis pats buvo egzilas, ir nuo 1940 iki 1945 metų išgyveno sunkius tremties metus Londone, eidamas egzilinės belgų vyriausybės pro pagandos ir informacijos ministro pareigas. Ir jis, blaiviai ir realiai žiūrėdamas į padėtį, davė egzilams šiuos patarimus: Vienas: niekad ne-nustoti savo „intellectual honesty“ ir informuoti vakarus apie tokią padėtį savo kraštuose, kokia ji iš tikrųjų yra. Antras: palaikant tokius, rokię yra galimi santykius su savo kraštais teikti jiems viltį, bet jų neklaidinti ir jų pasipriešinimo nekurstyti. Jis nurodė, kad antrojo pasaulinio karo metu 30.000 belgų patriotų žuvo koncentracijos stovyklose. Ir tai buvo patys geriausi žmonės, kurių netekimas buvo ir yra skaudžiausias. Kurstyti šiandien centro ir rytų Europos tautas pasipriešinimui būtų, jo žodžiais tariant, paprasčiausias žmogžudystė. Savo patyrimu remdamasis, jis priminė dar vieną reikšmingą dalyką, kad kai jis po penkių metų grįžo į savo išlaisvintą kraštą, pats pamatė ir jam buvo pasakytą, kaip jis, daug nuo jo buvo atitrūkęs ir kaip mažai buvo jis, jį įsijautęs ir jį supratęs būdamas tremty.

Senatorius R. Motz kalbėjo nuosirdžiai, reikiant kaip didelis liberalų egzily ir jų tautų draugas. Reikšmingi žodžiai buvo pasakyti susirinkimo pirmininko Sir Andrew McFadyen, kuris priminė, kad geležinė uždanga šiandien skiria tas pavergtas tautas nuo jų draugų vakaruose ir taip pat Liberalų Internacinalo J. MacCullum Scotto pareiškimas, kad vienas svarbiausių Liberalų Internacinalo darbų buvo įtraukimas į savo darbą liberalų egzily, suorganizavimas Liberalų Egzily Komiteto, nes Liberalų Internacinalas negalėtų būti tuo, kuo jis yra, jei jis savo tarpe nejungtų visų liberalų ir nesivadovautų pagrindiniais žmogaus ir tautų laisvės liberalų principais.

Londono egzilai liberalai, dirbdam-

mi nepaprastai sunkiomis sąlygomis, praktiškai be jokios paramos ir be jokių lėšų eina teisingu keliu. Jie eina į laisvųjų vakarų visuomenę, stengdamiesi į jos darbą Europos reikaluose įsijungti, ir jie siekia, kad apie juos ir jų rūpesčius kalbėtų ne vien jie patys, bet šių laisvųjų vakarų atsakingi visuomeniniai ir politiniai veikėjai. Pereito šeštadienio susirinkimas buvo dar vienas toks žingsnis, padarytas šiame nelengvame kely.

Ta proga, dienos rūpesčių temomis rašant, tebūnie leista pastebėti, kad nors Liberalų Egzily Komitetas buvo kvietęs į tą susirinkimą visą eilę Londone esančių lietuvių veikėjų, nė vienas jų į susirinkimą neatsilankė!

Tad gal bus šio fakto aktyvaizdėje leista paklausti, ką reiškia praktiškai visi tie skambūs žodžiai, kuriuos mes skaitome „Europos Liet.“ apie mūsų stiprinimo reikalingumą ir vakarų viešosios opinijos veikimą?

Teisingai pasakė man pamaldi, rūpestinga senutė moteris: „Pamokslą sakė jaunas, gražus kunigėlis, bet ką jis sakė, tai ir nežinau...“

Esu dabar šiltoje Ispanijoje, pakelyje į Portugaliją ir į šventą Fatimą. Aplinkui knibžda įvairių tautų žmonės: ispanai, anglai, austrai, prancūzai, lenkai. Buvau Paryžiuje, nuostabiame Liurde, buvau Bijonne, kur mačiau II š. nukankintos Šv. Irenos nesudėjęs kūną, pamačiau gerą dalį Ispanijos, o jėgu paklaustumėte, ką mačiau ir girdėjau, — su ta moterėle sakėčiau:

— Mačiau daug vietų ir daugybę žmonių, bet tuo tarpu negaliu visko praprasti...

REIKIA PAČIAM PAMATYTI
Kai žmogus užsisėdi vienoje vietoje, viskas atrodo paprasta ir žinoma. Kai išvažiuoji matai, — tarsi iš naujo pradėti mokytis: viskas nauja, įdomu ir nesuprantama.

Paryžių su Notre Dame de Paris garsiąja katedra (atsiminate to vardo V. Hugo romaną su Quasimodo!), reikia pačiam pamatyti. Gatvės — tai ilgos, plačios banguojančių žmonių jūros. Jaunų ir senų, gražių ir bjaurių, kaip kerėpla Quasimodo, pa spuošusių ir nusukurusių.

Reikia pačiam pamatyti gražias bažnyčias ir puikius rūmus, sukrypiusius pastatus ir nešvarius bulvarus, — viską pačiam pergyventi. Gyvenimas teka kaip upė; šalia puikių turtuolių kicena aplypę skurdeivys; šalia aukso — dvokia purvas...

Reikia pačiam būti ir Liurde, kad suprastum žmonių tikėjimą, Marijos

VISIEMS STUDENTAMS ATEITININKAMS

Vienas iš pagrindinių ateitininko principų yra tautiškas. Būdami tėvynėje su šio principo realizavimu sunkumų neturėjome. Atsidūrę svetioje šalyse šiuo atžvilgiu esame ypač tingose sąlygose. Mūsų tautiško išlaikymas bei ugdymas susiduria su labai dideliais nepalankumais.

LKSAS Centro Valdyba, norėdama rasti tinkamiausių priemonių savo tautiško išlaikymo sunkumams įveikti, ir į tų priemonių įsiekimą norėdama įtraukti visus LKSAS narius, 1953 m. spalio 3 d. nutarė įpareigoti visus LKSAS narius atsakyti klausimą

kaip aš manau išlikti lietuviu?

Atsakymo neturi būti daugiau kaip 200 žodžių (maždaug vienas mašinėlės rašytas dviejų eilučių tarpueiliu puslapis). Atsakymus turi būti LKSAS Centro Valdybai pasiųstas iki 1953 m. gruodžio 8 d. adresu: LKSAS Centro Valdyba, 680 Bushwick Ave BROOKLYN 21 N.Y.

Dešimt geriausių atsakymų bus premijuoti.

LKSAS Centro Valdyba

REIKIA PASTANGŲ

Negalima maišyti išminties su bemintišku. Tačiau ar, vengiant kraštutinumų, nėra pavojaus prarasti bet kokį džiaugsmą? Paklauskime, ką pasakė Šv. Bernardas:

—Dievo meilės mąstas — mylėti Jį be ribų.

Ar mes galime Viešpačiui duoti ko nors per daug? Pažvelkime į šventuosius. Jie lenktyniavo vienas su kitu, sekdami Kristų su kryžiumi. Tačiau šiandien, kada protas pasiekė nuostabių išradimų, ar krikščionybė negrąšo pavojus išsigimti?

Religijos istorija liudija, kad krikščionys nepirmauja dvasios uolumo. Jau palyginti seniai Montesuieu stačiai pasakė savo bičiuliui:

— Išskyrus saujelę laisvamanių, visi krikščionys nori laimėti dangų; bet visi nori laimėti kaip galima pigiau.

Ar Kristus atėjo mus mokyti paviršutiniško tikėjimo, pigių vertybių

Oj ne! Evangelija visų pirma yra meilės įstatymas ir Jėzaus Kristaus įsteigtas tikėjimas yra didžiausias galintingumo tikėjimas.

Išskyrus atskirus dalykus, kurie yra reikalaujami iš visų, kiekvieno uolumas gali būti skirtingas. Nekiekvienas yra įpareigotas siekti tobulumo, užsidarius vienuoelyne, o tie, kurie paprastai vykdo Dievo įsakymų, neįpareigoti laikytis vieno standarto. Vieni eina išpažinties kiekvieną mėnesį, kiti kas savaitę; vienas sukalba trumputę maldą vakare, kitas maldai skiria pusvalandį ar valandą.

MŪSŲ UOLUMO MĄSTAS

Siekiant tobulumo, reikia išnaudoti teikiamas malones ir vykdyti savo pašaukimą. Kiekvienam būtina kopti augštinę pagal jam suteiktą malonę ir siekti tokio šventumo, koks iš jo reikalaujamas.

—Aš sakau man duotąją malonę —rašė Šv. Povilas Romėnams (12,3) —visiems jūsų tarpe, kad neturėtume apie save geresnės nuomonės, kaip pridera, bet kad manytumėte apie save teisingai ir kiekvienas, žiūrėdamas tikėjimo saiko, kaip jam Dievas yra paskyręs.

Reikia pastebėti, kad mes nusikalstame per dideliu paviršutiniškumu. Bet pasitaiko temperamentų, kurie eina iki kraštutinumo, iš kurio gali išgelbėti tikta nuosaikumas.

Nenuosaikumas nevienam sudaro pavojų. Deikdamas karščiau, tokios sielos neatsimena savo jėgų - fizinio stiprumo bei dvasinio pajėgumo. Tokiu atveju reikia laikytis tam tikrų taisyklių, kurios nestabdo dvasinio uolumo, bet įstato jį į tinkamas vėžes.

NEUŽTENKA VIENŲ NORŲ

Yra tokių kraštutinumų, kaip per didelis uolumas, jauminis užsidegimas ar perdėtas karštis. Kyla pavojus persitengti, darant pasiryžimus, kurių negalima įvykdyti. Ir visai ne dėl paviršutiniškumo, bet dėl to, kad nusistatyta programa joki būdu neįvykdoma.

Nereikia pamiršti, kad neviskas gali būti padaryta per penkias minutes. Kiekvienam reikia atsiminti šią gražią patarlę:

— Vieni geri norai nepadaro šventuouju.

Neužtenka gėrėtis Šv. Kazimieru, neužtenka norėti juo sekti: reikia kiekvieną valandą, kasdien, visą gyvenimą juo dvasia gyventi. Dorybę pasiekama pamažu ir palaipsniui, o kiekvienas smukimas žemyn brangiai ateina.

— Skubėk pamažu ir niekuomet nenustok vilties! — atsimintina ne tik ką nors dirbant ar kuriant, bet ypač tobulumo siekiant.

Pagal Raoul Plus S. J. —
K. J. Ks.

PARYZIUJE IR LIURDE

(KELIONIŲ ĮSPŪDŽIAI)

J. KUZMICKIS

nuostabų artumą ir Bernadetos paprastą širdutę.

ĮSIAUSKIMĖ

Bijau mėginti skaitytojų kantrybę, bet noriu paprašyti įsijauti kartu su maldininko piligrimo dūšia.

Siaura, pagrindinė nedidelio Liurdo (apie 40.000 gyventojų) gatve nuo anksčiausio ryto vilnyja žmonių jūros. Eina sutanuoti kanaanikai ir prelatai, kunigai ir vienuoliai, krypuoja prazilę seniai, lekia jaunuoliai ir vaikai, ratuose važiuoja ligoniai, šimtai ligonių.

Daugelio rankose rožančiai, lūpose malda, širdyse — vilčių viltys.

Abipus gatvės — didelės krautuovės su įvairiais suvenyrais. Čia galima gauti nuo žiedelių su Marijos galva iki didžiulių statulėlių, nuo kvėpalų iki įvairių gerimų, nuo lazdy iki puošnių drabužių.

Minia plaukia ir atsitraukia į didelę aikštę. Gražūs takai, apie kuriuos kėtojasi kaštanai, gražūs žolynai, o dar gražesnės statulos: atsiklaupęs meldžiasi Arso klebonas šv. Jonas Vianey; pakėlusį dangų akis stebi viziją šv. Bernadeta; lengvai kyla į viršų ir meldžiasi „Dievo Motina...“ Viskas taip lengva, bet prasminga; taip gražu, bet įspūdinga.

LIGONIŲ JŪRA

Vienas altorių vaizduoja šv. Bernadetą vizijos metu. Ji šventame pagavime gyvena dangumi ir tikrai žemės neįaučia. Prie altoriaus nuolat laikomos šv. Mišios. Specialiai už

ligonius, už šimtus, už tūkstančius čia pat esančių.

Pats iškalbingiausias Liurdo vaizdas, kuris sujaukia ir ateisto širdį. Atvykę ligoniai meldžia stebuklo... stebuklo, kurį paliudijo šimtai kriukių ir ramentų, kabančių prie Grotos. Anie buvo išgirsti — vėžys staiga išnyko, lūžusi koja staiga sugijo, supuvę plaučiai atgijo, pavargusių širdis ėmė stipriai plakti.

Specialiausios neštuvuose guli mažą vaikai — paraližuoti, žaiduoti, išblyškę, kaip lavonai. Čia pat raū kėdėse sėdi vienuolės, vyrai ir moterys, paliegi, palaužti, jaunos mergaitės ir žili seneliai. Kai žiūri į juos, kai stebi vienuolių slauges ir slaugytojus, girdi maldų bangavimą, girdi alsavimą prašymais, meldimais, šauksmais.

— Ave Maria — Sveika, Marija! — banguoja malda. — Gloria Patri — Garbė Dievui Tėvui ir Sūnui, — aidai giesmė.

Į ligonius prabyla jaunas pamokslininkas, domininkonas. Jis kalba apie nuodėmę visų blogybių šaltinį, prašo vieno dalyko — atgailos. Reportaže keistai tai skamba, bet Liurde tie žodžiai palydimi ašaromis.

Kai žiūrėjau į ligonių procesiją, stebėdamas slenkančius vežimėlius ir neštuvus su jais mąsčiau: Marija — ligonių karalienė. Sveikieji ją pamiršta ir neskuba Jos pašvęstų vietų lankyti, tačiau nelaimė — liga, negalavimas, dvasinis palūžimas — primena visiems Jos buvimą ir nuostabią pagalbą.

O gal reikia tikrai kokios nelaimės žmogui, kad geriau dangų pajustų!

JONAS AUGUSTAITIS

J. Matulionio kaimas

KAIMO ELEKTRIFIKACIJOS REIKALAS

P. J. Matulionis pripažįsta gyvą reikalą elektrifikuoti Lietuvos kaimą, tačiau sako: „kad elektrifikacijos klausimas vienkiemiu sistemoje bus ilgai praktiškai neišsprendžiamas, nes girdi „per brangus darosi tinklas, kad juo būtų galima nutiesti visą Lietuvą“ (Br. Liet. 5 skilt.). Iš eity, kad suglaustų kaimų sistemoje visai nebūtų reikalingas tinklas nutiestų visą Lietuvą, arba tas tinklas būtų kitiškas — pigesnis ir tuo būdu lengviau išsispregstų kaimo elektrifikacijos klausimas.

Lietuva galės būti aprūpinta elektros energija, pagaminta vandens jėgos, t. y. hidroelektrijos stotyse. Hidroelektrijos stotijų eksploatacinė charakteristika yra tokia, — didelis investicijos kapitalas ir, palyginamai, mažos tiesioginės eksploatacijos išlaidos (visai priešingai šiluminės stotyse). Todėl stoties eksploatacijai investicinio kapitalo išlaidos (nuosimčiai, amortizacija, nurašymai, draudimai) yra didelės, o kai tiesioginės eksploatacijos išlaidos yra žemos tai pirmon galvon vieneto kaina, vienos kilovat-valandos kaina priklauso nuo stoties apkrovimo (nuo stoties

jos galimumo, jeigu visos sąlygos (svarbiausia stoties pilnas apkrovimas) bus už Lietuvos elektrifikaciją. Minimali pabrangimą elektros energijos vienkiemiu ūkininkui dėl papildomų tinklo išlaidų nuo magistralės linijos į ūkį galima išlyginti kitais būdais elektros įmonės viduje, elektros tarifų politika. Bet tas pabrangimas joki būdu nėra lemiamas ir todėl kalbėti apie tai, kad jis nulems visos Lietuvos kaimo elektrifikaciją, jei visos kitos sąlygos yra tam palankios, nėra mažiausio pagrindo. Pavyzdžiai: Švedijos vienkiemiu sistemos kaimas elektrifikuotas; Danijos vienkiemiu — elektrifikuotas; Rytprusių — daugumoje elektrifikuotas; Prancūzijos (šiaurės) — elektrifikuotas; o Kinijos kaimai suglausti arba senoje Rusijoje (taip pat kaimai) — neelektrifikuoti. Kaimai Italijoje ir kaimai Ispanijoje o taip pat ir kitur žemo standarto kraštuose, nors ūkininkai gyvena kaimuose — neelektrifikuoti. Elektrifikacija kaimo priklauso ne nuo papildomųjų paskirstymo laidų išlaidų nuo magistralės į vienkiemius, bet visai nuo kitų sąlygų. Todėl p. Matulionio dėl elektrifikacijos motyvų siūlomas kaimas — neturi pagrindo.

TELEFONAS

Autorius pripažįsta gyvą reikalą ūkininkui turėti telefoną, — susisiekti „su veterinariu, su gydytoju, su kunigu, su mokykla, su kooperatyvu, su valšiumi, su kontrol asistentu su agronomu ir su įvairiais kitais pareigūnais...“ Paliks vienkiemiu sistemą kyla klausimas: per kiek dešimtmečių bus ūkininkai telefonais

aprupinti (Br. Liet. 6 sk.). Man tačiau kyla kitas klausimas. Kiek praėjo dešimtmečių kai Vokietijos (Pietų Wuertenberge ir kitur) arba Austrijos ūkininkai, gyvendami kaimuose (ne vienkiemiuose) valdydami apie 10-20 ha intensyvaus ūkio (p. Matulionis mano, kad Lietuvoje ūkiai nebus didesni kaip 20 ha) neturi iki dabar savo ūkiuose telefono? Ne kalbu čia kiek dar šimtmečių praeis kol Japonijos, Kinijos, Ispanijos bei Italijos ūkininkai, gyvendami kaimuose, pradės galvoti apie telefoną? Nenoriu ginčytis ar visiems p. Matulionio išvardintiems ūkininko reikalams atlikti reikia būtinai telefono, o jo nesant — „kinkyti porą arklių ir gauti ne valandas, bet dienas...“ (Br. Liet. 6 sk.). Nevisuomet tačiau reikalas galima atlikti per telefoną ir nevisuomet reikia kinkyti „porą arklių, — daug kartų pakanka pavažiuoti dviračiu iki artimiausios pašto agentūros, pieninės ar kito viešojo naudojimo telefono punkto, o daug kartų ir turint telefoną, vis tik tenka pačiam asmeniškai nuvykti.

Šioje vietoje noriu pabrėžti, kad telefono reikalingumas nepriklauso nei nuo suglausto kaimo, nei nuo vienkiemio sistemos, bet nuo civilizacijos bei kultūros laipsnio, apie ką kalbėsime vėliau.

ZEMĖS ŪKIO APDIRBIMAS MECHANIZACIJA, BŪSIMOJI ZEMĖS REFORMA IR SOCIALINIS TEISINGUMAS

Autorius sako, kad „traukiamosios jėgos arklių pavidalu, Lietuvoje likviduojant kolūkius bus labai maža.

Arkliai šioje mašinų galdynėje baigia atgyventi savo reikšmę.“ Todėl išvaduje autorius nemato kitokio sprendimo „kaip iš pat pirmos dienos eiti prie žemės ūkio mechanizacijos...“ ir „...kurti žemės ūkio mašinų stotis“ (Br. Liet. 11 sk.) Nemanau, kad autorius išlytų ką nors naujo, ko nėra dabartinėje bolševikų sistemoje Lietuvoje. Atrodo, kad Sovietų Lietuva yra šiandien užversta mašinų stotimis, ar traktorių, ar kitu vardu vadinamų (pagal statistiką, kurios visos be abejonės dirba blogai, neapdirba tinkamą laukų ir todėl yra verčiamis šauktis didesnio darbininkų produktungumo, stacionoviečių ūdai trnikų — ar kitokių metodų. Kaip da bar bolševikų Lietuvoje, taip ir p. Matulionio siūlomas stotis, bus viešo naudojimo formos ir esmėje nesiskirs vienos nuo kitų. Kokiasgi metodus autorius manytų pasiiekti, kad tos stotys dirbtų racionaliai, ekonomiška, kad jos sugebėtų atlikti gerą žmonių patarnavimą? To jis nepasako. Galima jas vadinti kaip tik nori, — jos bus viešo naudojimo ir didelio skirtumo jų veikloje, net dabar esamų Lietuvoje bolševikų tos rūšies organizacijos nebus. Autoriaus tvirtinimas, kad „tik taip tvarkantis galima bus užtikrinti žemės ūkio reikalingą pažangą“ (Br. Liet. 12 sk.), reiškia, dirbti šioje srityje bolševikų metodais. Toliau autorius sako, kad jis nenori liesti ateities žemės vadybos normų, tačiau vis tik mano, kad ūkiai, einant socialiniu teisingumu, nebus didesni 10-12 ha, nes „socialinis teisingumas bus pirmaujantis principas šioje būsimoje mūsų žemės reformoje“ (Br. Liet. 12 sk.). Tai būdai, pagal kuriuos p.

Matulionis mano geriausiai kelti žemės ūkio apdirbimą ir produkciją: 10-20 ha ūkis, viešos mašinų stotis id šalyne arkliai. Atverskime kitą lapo pusę... Bolševizmui žlugus, pirmas reikalas bus kuogreičiausiai per eiti į žemės nuosavybės vadybos sistemą, nes laikyti ūkininkus kolūkiuose toliau bus psichologiškai sunku (vargu kas benorės toliau pasilikti) ir ūkiškai neproduktinga. Pagal p. Matulionio planą maži ūkiai ir suglaustame kaime — visa Lietuva turėtų būti išplanuota visai iš naujo ir nusodyta naujais, smulkiais ūkio savininkais. Kiek kas turėtų ūditi laiko, čia sunku diskutuoti... bet ne vienerius ir ne dveji metus, o veikiausiai keletą metų.

Pirmiausiai to negalima atlikti be parlamento, kuris galės susirinkti ne kitą dieną bolševizmui žlugus, bet gal tik po metų, o vėliau reformos vykdymas... Abejoti, ar kuris nors ūkininkų norėtų sėdėti kolūkyje ir laukti neišikių planų pasirodymo? Visai nenoriu neigti, kad ateities Lietuvoje, kaip ir visame pasaulyje, nebūtų bojami socialinio teisingumo reikalai. Suprantu — teisinga gėrybių (visokių) paskirstymą. Bet kodėl, išeinant iš socialinio teisingumo, ūkiai neturėtų būti didesni 20 ha, o kitų įmonių (bankų, namų, įvairiausių įmonių imonių) valdomojo turto dydis gali būti visai neribotas? Žemės ūkio valdomasis turtas negali būti didesnis (20 ha 1000 litų) = 20.000 litų, ką bankų, namų, įvairių fabriky turtai gali būti desetko milijonų? Pelnungumo požūrių žemės ūkio turtas douda 2-4%, kai kitų įmonių pelningumas siekia virš (tešinsys 4 psl.)

Europos Lietuvių Kronika

LONDONAS

DBLS METINIS ATSTOVŲ SUVAŽIAVIMAS

Sį šeštadienį, spalio 24 d. ir sekma dienį, spalio 25 d. Londone, Lietuvių Namuose, 43 Holland Park, London W. 11, įvyksta septintasis DBLS skyrių atstovų suvažiavimas.

NAUJA CENTRINIO SKYRIAUS VALDYBA

Korespondencinių būdu pravesuose rinkimuose į Centrinio skyriaus valdomuosius organus išrinkti: C. Sk. Valdybon — T. Vidugiris, Liustikaitė, Zdanavičius, Vilčinskas ir A. Briedis. Revizijos komisijon: Kun. A. Kazlauskas, R. Baublys, A. Zukauskas, Atstovais į Visuotinių suvažiavimą: P. Varkala, Br. Daunoras, T. Vidugiris, L. Skripkutė, Vilčinskas, A. Briedis.

Rinkimuose dalyvavo 122 C. skyriaus nariai.

yra ir didesnių aukų. Yra žmonių, kurie negailėjo ir svoro šiam gražiam tikslui.

Patenkings savo smalsumą, užverčiau bylą ir, išgėręs alaus stiklą, pakilau Lietuvių Namus su džiaugsmu, kad vis dėlto mūsų tarpe yra žmonių, kurie rūpinasi ne tik dabartimi, bet ir mūsų jaunosios kartos ateitimi. Tiems žmonėms turime padėkoti. Eikime į talką londoniečiams visi bendrai. Bendrų pastangų rezultatas bus žymiai našesnis.

Jei turėtumėt atliekamą pinigą ir norėtumėt jį paaukoti šiam tikslui — Vargu Mokyklai, įdėkite jį į voką ir adresuokite: VARGO MOKYKLAI, 43, Holland Park, London W. 11. Jūsų auka bus įrašyta į sąrašą ir persiūsta Vokietijon.

P. S. Gerb. skaitytojai, norį, asmeniškai parašyti, ar pasiteirauti, prašomį adresuoti: Netas, 43, Holland Park, London, W. 11.

LIETUVIAI, AUKOJE

KERSTENO PRIEMIMUI

Po £ 5.0.0.
Manchesterio Socialinio Klubo Valdyba.

£ 2.15.0.
Flack Well-Heath Skyriaus Nariai.

Po £ 2.0.0.
J. T. Bakaiciai, P. Ivanauskas,

Po £ 1.5.0.
A. Petkevičius, I. Macys, A. Ivanauskas,

Po £ 1.0.0.
A. Silingas, A. Valentavicius, P. Sablinskas, V. Strimas, P. Kaminskas, A. J. Dauginas, J. Matulevičius; V. O. Naujokaičiai, K. Medeckas, J. Juozapavicius, K. P. Klegeriai, S. Pavalkyte, P. S. Adomaičiai, M. J. Klimbiai, C. Griskiniene, F. Neveravicius, J. Jakstys, Z. Sližauskas, P. Gabrys, Duobai ir Apnaujienė, O. J. Kamaiciai, V. Neimantai, S. Starka, R. Bičkas, S. Stroguogienė, S. A. Guberai, S. Jutelis, p.p. Varkalai, P. M. E. Lukšaičiai, Dr. J. Mockus, A. Kuzmickas ir E. Zemaiteienė, Kun. L. Gronis, V. Bartkus, A. Cerniauskas, P. Pakys, K. Miskus ir J. Jonaitis, A. Dziuve, S. Suliauskas,

Po £ 0.15.0.
J. R. Vasiliauskas ir Bruzas, J. Tarulis.

Po £ 0.12.6.
Lederiai.

Po £ 0.11.0.
K. Urbonas,

Po £ 0.10.0.
A. A. M. Rimdzevičiai, J. Kernazičkas, A. Savaikaitis, A. Cernauskas, K. Makaras, J. Bruzas, S. Grudziuskas, P. Ceponis, M. Kilus, A. E. Molai, K. Jonelajus, S. Starolis, P. Gurkevičius, L. Zokas, J. S. Domeikiai, J. Strumskis, R. Vaicikauskas, A. Kedykas, V. Jurevicius, V. Krasauskas, P. Krasauskas, V. Panavas, L. P. Zilinskiene, A. Gaidevis, M. Vereika, J. Pipyne, T. Vidugiris, A. Petrauskas, R. V. A. Sinkevičiai, K. Garnelis, V. Marcinkevičius, K. Mazyliūnas, M. Sabas, A. Sukys, I. Simkus, P. Zinka, A. V. Karanauskas, B. A. Bačauskai, A. Virkutis, J. Zickus, V. Stundzys, V. Kaupys, E. Savickas, A. Aidukas, P. Naraspa, V. Burinskas, F. Nakius, P. Ulba, J. K. Gunkiai, M. V. Byla, S. Merkėlis, A. Petkevičius, I. Katkauskas, V. B. Z. Miniotai, V. Lekavicius ir Kazakaiciai, P. Gudas, K. Ezerinskas, M. Alisaukas, E. P. Valaičiai, J. Stonkus, A. P. Ritbergiai, J. Mitigaila, K. Jankus, J. Kuzmickas, S. Cereskevičius, B. Mipulpsis, Varkalaitė, T. Ramonas, V. Leliuga, V. Stankas, A. Brazelis, L. Spuras, V. Mauza, J. Cesukenas, J. Tamulaitis, A. Sirvaitis, A. Mikalauskas, P. Kilbauskas, S. Cinkaitis, S. M. Aleksandravičienė, Skauda, P. Skauda, P. Dudenas, J. Miskinis, A. V. Lekeckai, Ramonai, P. Puodžionas, P. Poviliunas ir A. Klimaktas, O. J. Liobes, K. Nakuciai, J. Satkus, P. Zvirblis, J. Gutauskas, Zemaiciai, P. Palasajus, V. Zdanaviciai, Dr. J. Uogintas, J. Vadockis, Akavita, J. Baleckas, B. Sebastijonas, A. Kablinskas, K. Bačauskas, St. Valys, K. Silinskas, M. J. Liaueadai, B. Dutkevičius, B. Masiliuene, B. Sleideris, V. Saroca, E. V. Janulevičiai, B. Urbonavicius, J. Slizys, J. Stankas, A. Baronas, Keturakis ir Sabaliauskaitė, S. A. Misičiai, V. V. Karaliai, A. H. Petrauskai, A. Bagociunas, A. Mykoaitis, Balsiai, J. Uogintas, J. Krucinskas, A. Zukauskas, J. Markevičius, Brokai, J. Gutauskas, C. Sirvidas, A. Baranikas, J. Kazlauskas, A. Svirplys, K. Pranskus, P. Gecorius, F. Freitakas, V. Stank, K. Rozauskas, P. Bulaitis, J. Sergailai ir J. Paleckai, V. J. Zokai, A. Kucinskas, Z. Livičinas, J. Zabulionis, A. Slavinskas, A. Salcius,

Po £ 0.8.0.
J. L. Simbeliai.

Po £ 0.7.6.
P. A. Masalaiciai.

Po £ 0.6.0.
F. Silius, B. Kniupys, K. Barcauskas, T. Kymantas, A. Pocius, P. Sarapinas, P. Vyzintas.

Po £ 0.5.0.
L. Sturas, J. Kučstas, J. Navickas, S. Gabalis, P. Urbonas, S. Paplauskas, J. Liua, A. Keturvaitis, K. Viksrys, E. J. Vaskeliai, O. Adomienė, J. Bumblys, A. Anuzis, B. Navaslauskas, J. Miknevičius, E. Pakenas, A. Barauskas, K. Serumnis, B. Vrubliauskas, P. Tarvydas, S. Butkus, K. Paipalas, A. Norvaisas, S. Karpinas, B. Cepas, A. Paulauskas, J. Gervelis, P. Vituvis, P. Vitkus, V. Buzins, J. Terleckas, J. Vencelis, A. Latvenas, Z. Bindokas, A. Pempė, J. Reivyti, J. Kalcakas, J. Zaronys, I. Mironas, J. Eidukas, L. Augustinaitis, A. Stasiunas, M. Petkus, P. Adomavicius, P. Pazerskis, A. Garbauskas, J. Laizau-

VOKIETIJA

NAUJI PAREIGŪNAI TREMTINIŲ REIKALAMS

Federalinės pabėgėlių ministerijos referentas tremtinių reikalams, Ober regierungsrat WUSSOW, pašauktas užsienių ministerijos tarnybon, nes jis seniau priklausė tai ministerijai ir kurį laiką ėjo konsulo pareigas. Jo pareigas perima p. von Wilpert. Oberregierungsrat Wussow savo tarnybos metu rodė lietuviams didelį draugiškumą ir pagarbą, augštai vertindamas lietuvių organizuotumą ir jų bendruomenės Vokietijoje disciplinotą ir sklandų gyvenimą. Krašto Valdyba, raštu padėkojusi p. Wussow už malonų bendradarbiavimą ir palinkėjusi jam geros kloties naujose pareigose, prašė palaikyti su lietuviiais kontaktą ir ateityje.

Zem. Saksonijos vidaus reikalų m-jos buvusį referentą tremtinių reikalams, Oberregierungsrat Dr. Geffers, kuris, gavęs pakėlimą į Regierungsdirektor'ių, perėmė kitas pareigas, atsisveikinimo vizitui aplankė KV. pirmininkas, p. Pr. Zundė, ir KV. atstovas Zem. Saksonijos kraštui, p. A. Makarskas, ir įteikė Lietuvių Bendruomenės vardu dovaną, lietuvišką albumą su nuotraukomis iš lietuvių gyvenimo Vokietijoje. P. Geffers atsisveikindamas pažadėjo, kad ir netiesioginiai, remti toliau lietuvių pastangas ir dar kartą pabrėžė, kad jis lietuvių veiklą laiko pavyzdžiu kitoms tautybėms.

Po £ 0.4.6.
B. Cipkus,

Po £ 0.4.0.
A. Verbylaite, A. Laureckiene, Paseiliunas, T. Zubovas, A. Baranciukas, A. R. Baranciukas, St. Baranciukas,

Po £ 0.3.0.
J. Baltrimas, P. Palubinskas, J. Tamulaitis, A. Kulakauskas, Z. Mikalauskas, J. Tarulis, A. Tivrevicius, A. Bebecas, V. Janokas, D. Ambdasas.

Po £ 0.2.6.
A. Marcinkevičius, J. Juskyus, J. Laučius, J. Brazinskas, R. Zudkus, J. Macanais, B. Balnius, B. Cerniauskas, J. Sabolicius, K. Pisarskis, J. Norkaitis, J. Valionis, J. Jasmantas, J. Navergauskas, P. Egelis, L. Sabaiskis, J. Ramanauskas, V. B. C. Maleckai, E. V. Ignaičiai, V. Vejus, S. Jurevicius, J. Litvinavicius, P. Dragunas, M. Pecenyte, P. Darsunskis, S. Didžiobis, J. Bartuoskas, K. Kaciūsis, A. Butkus, K. Griskonis, J. A. Lekia, Beneciai, J. Kunigiskis, A. Neverauskas, E. Palyte.

Po £ 0.2.0.
A. Miliunas, A. Cekanavicius, V. Ivanauskas, K. Brazelis, V. Daukintis, A. Banelluiniene, Augustas, V. Balikonis, J. Rimkevičius, P. Lazdauskas, B. Cedminas, V. Lapinskas, J. Valintinas, A. Ramanauskas, A. Petrauskas, A. Staselis, J. Salkauskas,

Po £ 0.1.0.
P. Sopā, P. Dubosai, A. Klimaitis, Z. Burzedziute, J. Velyvis,

COVENTRY

Coventry ir Warwickshire. Meno Draugija suruošė tradicinę 3-jų savaičių meno parodą, kurią atidare Coventry miesto burmistras. Parodoje išstatyta 127 paveikslai, jų tarpe 2 paveikslai („Tulpės“ ir „Gėlės“) dailininkės G. Jonelyniene, gyvenančios Coventryje.

Dailininkė G. Jonelyniene yra priimta į britų menininkų draugiją, Coventryje.

Coventrio „Lietuvių namuose“, (taip coventriečiai vadina Chester Str. 16 Nr. namus) buvo suruoštos Amerikon išvykstantiems p. p. Bieliniam išleistuvės. Keliolika coventriečių netrukus taip pat tikisi švęsti išleistuves.

Coventrio „Lietuvių namuose“, (taip coventriečiai vadina Chester Str. 16 Nr. namus) buvo suruoštos Amerikon išvykstantiems p. p. Bieliniam išleistuvės. Keliolika coventriečių netrukus taip pat tikisi švęsti išleistuves.

Coventrio „Lietuvių namuose“, (taip coventriečiai vadina Chester Str. 16 Nr. namus) buvo suruoštos Amerikon išvykstantiems p. p. Bieliniam išleistuvės. Keliolika coventriečių netrukus taip pat tikisi švęsti išleistuves.

NOUŠIRDUS AČIU

Kiekvienam, išvykstančiam iš savo kolonijos, kurioje drauge gyvena teletų metų, skaudu atsisveikinti. Sitoki persiskyrimo momentą išgyvenome, palikdami Coventrio lietuvių koloniją. Nuoširdų atsisveikinimą suruošusiems — poniai Jagminienė, p. lei Naujokaitė, ponams Mockui, Vinciniui, Varnaičiui, Vaičiūnui, Stakėniui, Kutavičiui ir p. Ignui, taip pat atsisveikinimo vakare dalyvavusiems p. p. Virkučiams ir Kazlauskams, tariame lietuvišką AČIU!

N. ir J. Bieliniai

ITALIJA

Lietuvių atstovas tarp. kat. jaunimo konferencijoje. Rugsėjo 12-17 d.d. Romoje įvyko tarptautinės Kat. Jaunimo Federacijos vykd. komiteto konferencija, kurios metu buvo nartarta suaukėti ateinančiais metais įvykinti sutartiniai suvažiavimai. Jame dalyvaus atstovai iš 40 įvairių tautų. Priėmė dalyvavo ir lietuvių ateitininkų atstovas.

Kiekviena pastanga yra jau pasiekta.

Jei turėti yra malonumas, duoti yra džiaugsmas.

Nepasisekimai stiprina stipriuosius.

Užsispyrimas tai silpnųjų stiprybė.

Malda yra ryto raktas ir vakaro spyna.

(Gandī).

KANADOJE

LIETUVIAI SVETUR ARGENTINOJE

Montrealio universitete Lituanistikos skyriui nuo šio semestro vadovaus dr. Dauška, kuris skaitys ir lietuvių civilizacijos kursą. Liet. literatūra, kaip ir praeitį semestrą skaitys H. Nagys.

* * *

Toronte atidaryta šeštadieninė Maironio vardo mokykla. Atidaryme dalyvavo 300 lietuvių, jų tarpe ir Hamiltono mokytojai su mokykloms vedėju J. Mikšiu. Toronto mokyklą atidarant kalbėjo coventrietis Ant. Gurevičius, mokyklos komiteto pirmininkas.

* * *

Winnipegio plentu važiuos su šeima Stankevičius, automobilui paslydus, neišlaikė vairo ir įvažiavo į griovį. Stankevičius ir jo artimieji sužeisti.

* * *

Jonas Nakrušas, 33 metų kasyklų darbininkas, paguldytas Timminse miestelio ligoninėje. Jis buvo rastas be sąmonės miške su peršauta koja. Manoma, kad Nakrušas, išėjęs vienas medžioti, per neatsargumą koją persišovęs pats.

* * *

Montrealio Lietuvių Dramos Teatras spalio 11 d. pastatė A. Skėmos 3 veiksmy dramą „Pabudimas“. Režisavo autorius. Vaidino — Pūkelevičiūtė, Akstinas, Barauskas, Dikinis ir Vaselka. Vaidinimas skirtas tik suaugusiems.

* * *

Lietuviai gražiai reprezentuoti. Metinėje kanadiečių parodoje, suruoštoje Lakehede, šiemet pirmą kartą dalyvavo ir lietuviai su 97 eksponatais. Centru puošė Lietuvos Vyti. Lietuviškais eksponatais kanadiečiai gyvai domėjosi ir apie juos šilta atsiliepė. Lietuviai tai pat gražiai užsirekomendavo Hamiltono apylinkės iniciatyva suruoštoje Lietuvių Dneioje, kurią rėmė ir daug žymių kanadiečių. Joje dalyvavo vysk. Padolskis, ALT pirm. L. Šimušis, pavadavęs ERK pirmininką, Dr. A. Trimakas, Hamiltono burmistras ir apie 3.000 lietuvių.

Montrealio Lietuvių Dramos Teatras spalio 11 d. pastatė A. Skėmos 3 veiksmy dramą „Pabudimas“. Režisavo autorius. Vaidino — Pūkelevičiūtė, Akstinas, Barauskas, Dikinis ir Vaselka. Vaidinimas skirtas tik suaugusiems.

Lietuviai gražiai reprezentuoti. Metinėje kanadiečių parodoje, suruoštoje Lakehede, šiemet pirmą kartą dalyvavo ir lietuviai su 97 eksponatais. Centru puošė Lietuvos Vyti. Lietuviškais eksponatais kanadiečiai gyvai domėjosi ir apie juos šilta atsiliepė. Lietuviai tai pat gražiai užsirekomendavo Hamiltono apylinkės iniciatyva suruoštoje Lietuvių Dneioje, kurią rėmė ir daug žymių kanadiečių. Joje dalyvavo vysk. Padolskis, ALT pirm. L. Šimušis, pavadavęs ERK pirmininką, Dr. A. Trimakas, Hamiltono burmistras ir apie 3.000 lietuvių.

Gyva lietuvių kultūrinė veikla ir Kanadoje. Čikagos lietuvių „Pirmyn“ choras, vadovaujamas muz. K. Steponavičiaus, Toronte stato operetę „Cukrinis kareivėlis“. Joje dainuos ir A. Brazis. Didelį susidomėjimą kelia ir Montrealio Lietuvių Teatru paruošta A. Skėmos drama „Pabudimas“, kurios režisuoja buvo pakviestas pats autorius. Dra mo konkurse Amerikoje ji yra laimėjusi pirmąją vietą.

„ATZALYNAS“ ARGENTINOS LIETUVIŲ SCENOJE.

Rugsėjo mėn. 19 dieną parapijos salėje įvyko pirmasis Lietuvių Tautinio Ansamblio pasirodymas su Kazio Binkio 5-kių veiksmy pjesė „Atžalynas“. Kaip buvo tikėta, vaidinoty scenai be priekštai paruošė Klaipėdos ir Šiaulių Teatrų aktorius J. Valentinas, o dekoracijas pri-taikė archit. J. Steikūnas.

„ATZALYNAS“ ARGENTINOS LIETUVIŲ SCENOJE.

Rugsėjo mėn. 19 dieną parapijos salėje įvyko pirmasis Lietuvių Tautinio Ansamblio pasirodymas su Kazio Binkio 5-kių veiksmy pjesė „Atžalynas“. Kaip buvo tikėta, vaidinoty scenai be priekštai paruošė Klaipėdos ir Šiaulių Teatrų aktorius J. Valentinas, o dekoracijas pri-taikė archit. J. Steikūnas.

„ATZALYNAS“ ARGENTINOS LIETUVIŲ SCENOJE.

Rugsėjo mėn. 19 dieną parapijos salėje įvyko pirmasis Lietuvių Tautinio Ansamblio pasirodymas su Kazio Binkio 5-kių veiksmy pjesė „Atžalynas“. Kaip buvo tikėta, vaidinoty scenai be priekštai paruošė Klaipėdos ir Šiaulių Teatrų aktorius J. Valentinas, o dekoracijas pri-taikė archit. J. Steikūnas.

„ATZALYNAS“ ARGENTINOS LIETUVIŲ SCENOJE.

Rugsėjo mėn. 19 dieną parapijos salėje įvyko pirmasis Lietuvių Tautinio Ansamblio pasirodymas su Kazio Binkio 5-kių veiksmy pjesė „Atžalynas“. Kaip buvo tikėta, vaidinoty scenai be priekštai paruošė Klaipėdos ir Šiaulių Teatrų aktorius J. Valentinas, o dekoracijas pri-taikė archit. J. Steikūnas.

„ATZALYNAS“ ARGENTINOS LIETUVIŲ SCENOJE.

Rugsėjo mėn. 19 dieną parapijos salėje įvyko pirmasis Lietuvių Tautinio Ansamblio pasirodymas su Kazio Binkio 5-kių veiksmy pjesė „Atžalynas“. Kaip buvo tikėta, vaidinoty scenai be priekštai paruošė Klaipėdos ir Šiaulių Teatrų aktorius J. Valentinas, o dekoracijas pri-taikė archit. J. Steikūnas.

„ATZALYNAS“ ARGENTINOS LIETUVIŲ SCENOJE.

Rugsėjo mėn. 19 dieną parapijos salėje įvyko pirmasis Lietuvių Tautinio Ansamblio pasirodymas su Kazio Binkio 5-kių veiksmy pjesė „Atžalynas“. Kaip buvo tikėta, vaidinoty scenai be priekštai paruošė Klaipėdos ir Šiaulių Teatrų aktorius J. Valentinas, o dekoracijas pri-taikė archit. J. Steikūnas.

„ATZALYNAS“ ARGENTINOS LIETUVIŲ SCENOJE.

Rugsėjo mėn. 19 dieną parapijos salėje įvyko pirmasis Lietuvių Tautinio Ansamblio pasirodymas su Kazio Binkio 5-kių veiksmy pjesė „Atžalynas“. Kaip buvo tikėta, vaidinoty scenai be priekštai paruošė Klaipėdos ir Šiaulių Teatrų aktorius J. Valentinas, o dekoracijas pri-taikė archit. J. Steikūnas.

„ATZALYNAS“ ARGENTINOS LIETUVIŲ SCENOJE.

Rugsėjo mėn. 19 dieną parapijos salėje įvyko pirmasis Lietuvių Tautinio Ansamblio pasirodymas su Kazio Binkio 5-kių veiksmy pjesė „Atžalynas“. Kaip buvo tikėta, vaidinoty scenai be priekštai paruošė Klaipėdos ir Šiaulių Teatrų aktorius J. Valentinas, o dekoracijas pri-taikė archit. J. Steikūnas.

„ATZALYNAS“ ARGENTINOS LIETUVIŲ SCENOJE.

Rugsėjo mėn. 19 dieną parapijos salėje įvyko pirmasis Lietuvių Tautinio Ansamblio pasirodymas su Kazio Binkio 5-kių veiksmy pjesė „Atžalynas“. Kaip buvo tikėta, vaidinoty scenai be priekštai paruošė Klaipėdos ir Šiaulių Teatrų aktorius J. Valentinas, o dekoracijas pri-taikė archit. J. Steikūnas.

„ATZALYNAS“ ARGENTINOS LIETUVIŲ SCENOJE.

Rugsėjo mėn. 19 dieną parapijos salėje įvyko pirmasis Lietuvių Tautinio Ansamblio pasirodymas su Kazio Binkio 5-kių veiksmy pjesė „Atžalynas“. Kaip buvo tikėta, vaidinoty scenai be priekštai paruošė Klaipėdos ir Šiaulių Teatrų aktorius J. Valentinas, o dekoracijas pri-taikė archit. J. Steikūnas.

„ATZALYNAS“ ARGENTINOS LIETUVIŲ SCENOJE.

Rugsėjo mėn. 19 dieną parapijos salėje įvyko pirmasis Lietuvių Tautinio Ansamblio pasirodymas su Kazio Binkio 5-kių veiksmy pjesė „Atžalynas“. Kaip buvo tikėta, vaidinoty scenai be priekštai paruošė Klaipėdos ir Šiaulių Teatrų aktorius J. Valentinas, o dekoracijas pri-taikė archit. J. Steikūnas.

„ATZALYNAS“ ARGENTINOS LIETUVIŲ SCENOJE.

Rugsėjo mėn. 19 dieną parapijos salėje įvyko pirmasis Lietuvių Tautinio Ansamblio pasirodymas su Kazio Binkio 5-kių veiksmy pjesė „Atžalynas“. Kaip buvo tikėta, vaidinoty scenai be priekštai paruošė Klaipėdos ir Šiaulių Teatrų aktorius J. Valentinas, o dekoracijas pri-taikė archit. J. Steikūnas.

„ATZALYNAS“ ARGENTINOS LIETUVIŲ SCENOJE.

Rugsėjo mėn. 19 dieną parapijos salėje įvyko pirmasis Lietuvių Tautinio Ansamblio pasirodymas su Kazio Binkio 5-kių veiksmy pjesė „Atžalynas“. Kaip buvo tikėta, vaidinoty scenai be priekštai paruošė Klaipėdos ir Šiaulių Teatrų aktorius J. Valentinas, o dekoracijas pri-taikė archit. J. Steikūnas.

„ATZALYNAS“ ARGENTINOS LIETUVIŲ SCENOJE.

Rugsėjo mėn. 19 dieną parapijos salėje įvyko pirmasis Lietuvių Tautinio Ansamblio pasirodymas su Kazio Binkio 5-kių veiksmy pjesė „Atžalynas“. Kaip buvo tikėta, vaidinoty scenai be priekštai paruošė Klaipėdos ir Šiaulių Teatrų aktorius J. Valentinas, o dekoracijas pri-taikė archit. J. Steikūnas.

„ATZALYNAS“ ARGENTINOS LIETUVIŲ SCENOJE.

Rugsėjo mėn. 19 dieną parapijos salėje įvyko pirmasis Lietuvių Tautinio Ansamblio pasirodymas su Kazio Binkio 5-kių veiksmy pjesė „Atžalynas“. Kaip buvo tikėta, vaidinoty scenai be priekštai paruošė Klaipėdos ir Šiaulių Teatrų aktorius J. Valentinas, o dekoracijas pri-taikė archit. J. Steikūnas.

„ATZALYNAS“ ARGENTINOS LIETUVIŲ SCENOJE.

Rugsėjo mėn. 19 dieną parapijos salėje įvyko pirmasis Lietuvių Tautinio Ansamblio pasirodymas su Kazio Binkio 5-kių veiksmy pjesė „Atžalynas“. Kaip buvo tikėta, vaidinoty scenai be priekštai paruošė Klaipėdos ir Šiaulių Teatrų aktorius J. Valentinas, o dekoracijas pri-taikė archit. J. Steikūnas.

„ATZALYNAS“ ARGENTINOS LIETUVIŲ SCENOJE.

Rugsėjo mėn. 19 dieną parapijos salėje įvyko pirmasis Lietuvių Tautinio Ansamblio pasirodymas su Kazio Binkio 5-kių veiksmy pjesė „Atžalynas“. Kaip buvo tikėta, vaidinoty scenai be priekštai paruošė Klaipėdos ir Šiaulių Teatrų aktorius J. Valentinas, o dekoracijas pri-taikė archit. J. Steikūnas.

„ATZALYNAS“ ARGENTINOS LIETUVIŲ SCENOJE.

Rugsėjo mėn. 19 dieną parapijos salėje įvyko pirmasis Lietuvių Tautinio Ansamblio pasirodymas su Kazio Binkio 5-kių veiksmy pjesė „Atžalynas“. Kaip buvo tikėta, vaidinoty scenai be priekštai paruošė Klaipėdos ir Šiaulių Teatrų aktorius J. Valentinas, o dekoracijas pri-taikė archit. J. Steikūnas.

„ATZALYNAS“ ARGENTINOS LIETUVIŲ SCENOJE.

Rugsėjo mėn. 19 dieną parapijos salėje įvyko pirmasis Lietuvių Tautinio Ansamblio pasirodymas su Kazio Binkio 5-kių veiksmy pjesė „Atžalynas“. Kaip buvo tikėta, vaidinoty scenai be priekštai paruošė Klaipėdos ir Šiaulių Teatrų aktorius J. Valentinas, o dekoracijas pri-taikė archit. J. Steikūnas.

„ATZALYNAS“ ARGENTINOS LIETUVIŲ SCENOJE.

Rugsėjo mėn. 19 dieną parapijos salėje įvyko pirmasis Lietuvių Tautinio Ansamblio pasirodymas su Kazio Binkio 5-kių veiksmy pjesė „Atžalynas“. Kaip buvo tikėta, vaidinoty scenai be priekštai paruošė Klaipėdos ir Šiaulių Teatrų aktorius J. Valentinas, o dekoracijas pri-taikė archit. J. Steikūnas.

„ATZALYNAS“ ARGENTINOS LIETUVIŲ SCENOJE.

BELGIJA

KUN. JUOZAS LUKOŠIŪNAS JAU NE PAS MUS

Taip greitai prašvėpė penketas metų nuo tos dienos, kai susikrovė savo identiška kurtelių šokių tokį Unros apėdalu turtelį ir kartonines pieno dėžes, praslinkome pro vokiečių ir pro belgų muitininkus. Atvažiuojame kartu iš Eichstato seminarijos Belgijon studijuoti. Penki metai prasisuko pro gyvenimo langelį, ir, štai, Juozas Lukošūnas, jau kunigas, Liuvne universitete studentas, pro tas pačias muitines išvažiavo darbuotis Vokietijon.

Gražių įspūdžių paliko klierikas Juozas atostogų metu viešėdamas pas lietuvių angliakausius — niekam netrūko tada nuotaikos, pasako jimų ir dainos. Nepertrūtingi angliakausiai, bet noriai kviesdavo ir išlaikydavo, o ir kelionė atgalios įdėdavo. Paliko gražius atsiminimus ir belgų tarpe seminarijoje aiškindamas kur ir kokia yra ta Lietuva ir kas tenai dabar darosi. Neužsimirš Liuksemburgo, Ardenų ir Vogėzų stovyklų vokiečių, prancūzų, belgų jaunųjų dalyvių jiems tiek papasakojusio ir taip gražiai vadovavusio lietuvių klieriko studento.

Kun. Lukošūno neužmirštamas prisiminimas visiems šių metų Vasario 16. Inėjimo dalyviams liks jo operetė „Tėviškės Sodžiuje“. Kur ir ką tik neklausi Volonijoje, Lieze ar Limburge, kiekvienas atsidūsta: „Taip gražu buvo“. Buvo tikrai gražu — jo vadovaujami gerokai anglies dulkių apgulti lietuviški balsai dar skaidriai nuaidėjo gražios dainos py netėje. Zwartbergo skautai apgailės, netėję savo kapeliono ir dvasios vadovo, lietuviai — netėję veiklaus, linksmo būdo ir gero kunigiuko.

Kun. Lukošūno neužmirštamas prisiminimas visiems šių metų Vasario 16. Inėjimo dalyviams liks jo operetė „Tėviškės Sodžiuje“. Kur ir ką tik neklausi Volonijoje, Lieze ar

SUVAŽIAVIMO ISVAKABESE...

STELLA

METINIO SUVAŽIAVIMO PROGA

Suvažiavo delegatai
Iš visų pakampių.
Vienas fabrike, o kitas
Farmoj prisitampęs.

Tad pasveikinti išpuola,
Nors ir neišmaukus.
Rūpesčiai ir malonumai
Delegatų laukia.

Klausimų kišenėj šimtas,
Kritikos — nei mašas.
Skyriai savo delegatų
Galvelės sumaišė.

— Duokite pylos už namą!
— Duokit už spaustuvę!
Mes, taip sakant, ne biznieriiai,
Mes grynai lietuviai!

Ak, provincijos bitelės,
Kaip ir centro liūtai,
Nori išlaikyti fasoną,
Ir kad pelno būtų...

O tačiau tuos du dalykus
Tais sunku suderinti.
Panašiai ir anglai nori
Sutaupyti svarą.

Mat, kur trūksta, ten ir plyšta,
Nors iš kailio nerkis.
Tad nelaukite stebuklų
Ir iš Holland Parko.

Budį Valteris nepėsčias,
Saka diplomatai;
Mato juk ir Barbarėlė,
Ko kiti nemato.

Taip, nėra šeimos be dūmų...
Kam čia apie dūmus!
Patys esam tų dalykų
Ir tėvai ir kūmai.

Patys davėm, patys gyrėm,
Patys kritikuojam;
Patys per susirinkimą
Už ir prieš balsuojam

Tad juokinga, kad pats muša
Ir kartu pas rėkia.
O juk taip daryti, vyrai,
Kaip sau norit, — niekai!

Neužmirškite, kad viešnagė
Mūsų nešaunčiausia;
Kad kitų nesilpnos akys
Ir nekurčios ausys.

Nusispjaukite nematant,
Nusikeikit šonais
Ir kvailiausių oponentų
Tituluokitį pomu.

Gal verčiau slaptai išmeskit
Po žmičkutį mažų
Ir neplakite Valdybos,
Nes Valdyba veža.

Kelkite rankas, ponuliai,
Tik neušimerke,
Ir kokėiai asmeniškumais
Negadinkit markės.

Čia svarbu, kad kelias būtų
Nutiestas kaip reikia.
Zinoma, kaikam per šonus
Užvažiuoti sveika.

Tad, jei duosite kam vėjų,
Tik laiku ir vietoj.
Šiaip, gal ir pavyks kas gero
Sėdint išperėti.

O namoliai grįžė, Skyriūt
Dėkit kaip anų delno,
Kas ten, Londone, geresnio,
Kas tik pusė velnio.

Lūpykės dažysiu,
Dienoraštį rašysiu,
Viską pavaizduosiu,
Kol... neišvažiuosiu!...

Laurų vainiką būčiau turėjęs,
Jei visus darbus įveikt galėjęs...

— Nejieškokite kitų pirmininkų,
nes ir kongresmanas, būdamas Londone,
tik manęs jieškojo!..

— Rėmiau, remiu ir remsiu tik
VLIKą!

Pfulingenas. VLIKe svarstomas
klausimas atleisti iš pareigų Tautos
Fondo atstovą Anglijoje p. Vilčinską
ir jo vieton paskirti p. St. Kuzminką.

VIETOS POLITINIŲ IVYKIŲ APZVALGA

(Pagal 7 Naktų žinias)
Nuolatiniai verkšlenimai ir dejavimai apie mūsų veiksmų nevieningumą, kaip pasirodo, neturį mažiau šio pagrindo. Vis daugiau faktų rodo, kad tas bendradarbiavimas yra ir diena iš dienos veikia sklandžiau. Galime drąsiai teigti, kad po šio DBLS skyrių atstovų suvažiavimo jis bus tiek tampa ir veiksmingas, kad VLIK'o pirmininkas susitiksis su Diplomatinijos pirmininku jau ačiū nančio šimtmečio pradžioje, Londone, Lietuvos Namuose.
Taip pat neturi pagrindo gandai, kad ir mūsų tarpe jaučiamas skilimas.

Darbingai nusiteikę gerb. atstovai renkasi suvažiavimui rinkti naujų organų ir senuosius patvarkyti...

mas. Faktas, kad santarviečiai rengeisi susivieninti su socialdemokratai vaizdžiai rodo mūsų vieningumą. Reikia tikėtis, kad jų graži pasvyzdžiū paseks DBLS Centrinis ir Londono Pirmasis skyrius, tuo būdu užtikrindami tarpusavio vieningą veiklą.

Šmeižtai, kad mūsų jautrumas tautiniams reikalams yra atbukęs, kad užmirštame lietuviškam reikalui aukotis, taip pat neturi pagrindo. Žinia, kad Tautos Fondo atstovu Anglijoje skiriamas senas, daug nusipelnęs to fondo rėmėjas St. Kuzminkas, džiugina kiekvieną ir didžiausį pesimistą. Atsiminkime tik, kad viename suvažiavime jis pasižadėjo Tautos Fondui aukoti po 100 svarų per metus. Jei kiti tautiečiai paseks jo gyvu pavyzdžiu, tai Tautos Fondo užsibrėžti tikslai bus įgyvendinti, o mes ir mūsų vaikai išgelbėti nuo nutautėjimo.

Netenka taip pat būkštauti ir dėl „Europos Lietuvis“ ateities. Jau keletą metų išeinanti ir didelį tiražą turinti KRIVULĖ pasižovė išgelbėti „Europos Lietuvis“ nuo finansinių negalavimų. Reikia laukti, kad šie du laikraščiai susijungę duos tokį pelną, kuris taip pat padengs nuostolius, padarytus „Britanijos Lietuvis“, Lietuvos Namų, spaustuvės Sąjungos ir visų suvažiavimų per septyneris metus.

Idėjos atsvarai tenka laukti ir Santarvės, Išėivių Draugo bei lietuvių socialdemokratų biuletenio susijungimų. Šis naujas, giliai patriotiškas ir plačiai demokratinis leidinys užbaigtų tas mūsų pastangas centralizuotis ir su tokiais masėmis galėtume nuveikti milžiniškus tautai ir valstybei darbus. Neabejotinai mūsų masių vienybės demonstracija nuveiktų žymiai daugiau, negu visokios Kersteno rezoliucijos kurioms didelės įtakos turėjo vienos asmenybės vertingi parodymai

— Mes karvę laikysim už ragų, o kiti ją mel! (Iš Nottinghamo atstovo kalbos, pasakytos pereinamųjų suvažiavime)

—Buvau, esu ir būsiu pirmuoju pirmininku!

Rašytojas Fabijonas suvažiavimui atvyksta su gyvulių ūkiu.

Dvejis metus „Europos Lietuvis“ redaktorius, nesekmingai kovojęs dėl atskiro kampo redakcijai Lietuvių Namuose, persikėlė į namų kiemą.

Ketteringas. Šio skyriaus atstovai yra įgalinti siūlyti suvažiavimui DBLS nuostolius padengti iš tuščios Tautos Fondo kasos.

7 NAKTYS

Pfulingenas. Iš patikimų šaltinių patirta, kad VLIKas negalys atsiųsti savo atstovo į DBLS metinį suvažiavimą, kol DBLS vardas nebus pakeistas į PLB. Šiame suvažiavime VLIKą atstovaus Diplomatinijos šefo atstovas.

Roma. Žiniomis iš Romos Diplomatinijos šefo sveikata neleidžia jam dalyvauti DBLS skyrių atstovų suvažiavime. Jį atstovaus VLIK'o atstovas.

Londonas. Patirta, kad greitai susivienys lietuvių socialdemokratų ir rezistentų partijos. Naujoji partija vadinsis soc-rez demokratų partija. Partijos pirmininku numatomas Bradfordo atstovas p. Ignaitis.

Londonas. DBLS suvažiavime numatoma svarstyti įstatų pakeitimą. Pagal naują projektą vietoje valdybos bus renkama likvidacinė komisija. Pirmininkas pagal naująjį projektą turės būti tas pats, kol Sąjunga duos pelną, iš kurio bus mokamas dividendas nariams, iki šiolei nesumokėjusiems nario mokesčio.

Manchesteris. Patirta, kad vietos skyriaus atstovai, atvykę į suvažiavimą, skyriaus susirinkime įgalinti reikalauti, kad Vlikas būtų priimtas į LRS.

Bradfordas. Vietinis DBLS skyrius siunčia atstovus į suvažiavimą ir prašo juos surasti Lietuvos Namus, kuriuos praėjusiame suvažiavime dalyvavusieji atstovai prarado.

Birminghamsas. Šio skyriaus atstovai atvyksta vieną dieną anksčiau, idant galėtų patikslinti šių metų revizijos komisijos padarytą reviziją. Kaip žinia, pereinamais metais Birminghamso revizijos komisijos atstovas atsiskaitė dalyvauti revizijoje. Taip pat numatomos derybos tarp „Europos Lietuvis“ ir „Krivulės“ Leidėjų. Birminghamsiečiai siūlys Lietuvos Namuose, Londone, „Europos Lietuvis“ redakcijai, neradusiai per 2 metus kampo, perkeldinti ją į Birminghamą ir vietoje nuostolingą EL, leisti pelningą KRIVULĖ.

Birminghamso prezidentas Dr. Valteris ta proga yra gavęs specialų žmo nos leidimą vieną dieną atvykti anksčiau ir padaryti Barbarai vizitą.

Londonas. Tradiciniam DBLS suvažiavimų pirmininkui J. Senkui, neturint šiais metais suvažiavimui pirmininkauti teisę, manoma, kad jis pasiūlysiąs savo sūnų Algį.

Hannoveris. Vokietijos Krašto Valdybos pirmininkas p. P. Zundė atsiskaitė atvykti į suvažiavimą, bijodamas, kad jo neišrinktų ir šio krašto lietuvių pirmininku.

SKELBIMAI

PRIEŠ PERKANT KALĖDOMS DOVANAS

Geresnės dovanos Kalėdoms nepadarysite savo artimiesiems, kaip metams užsąkę bet kurį lietuvišką leidinį, arba padovanoję lietuvišką knygą. Muzikos mėgėjams — lietuvišką plokštelę. Tokioms dovanoms įsigyti talkininkauja Dainora Daunoraitė, 49, Thornton Ave., London W. 4.

Amerikos valst. įstaigos tarnautojas, 30 metų amžiaus, sveikas, draugiškas ir rimtas, vedybų tikslu mielai susirašinės su 20-30 metų amžiaus lietuvaite, katalike. Siunčiant nuotrauką, prašoma rašyti angliškai šiuo adresu: Mr. Yarus, c/o IGA., Sorvadgaard, Allingabro, Denmark.

PRAŠO ATSLIEPTI
Danielių Narbutų šiuo adresu:
V. J. Zikaras, 158 Bradford St. Brooklyn 7, N. Y. U. S. A.

EUROPOS LIETUVIS

Buvęs „Britanijos Lietuvis“

THE LITHUANIAN WEEKLY
Leidžia — DBLS Centro Valdyba su Europos Lietuvių Bendruomenėmis, kurias atstovauja: Pr. Zundė — Vokietija, J. Mastulis — Prancūzija, J. Red. Br. Daunoras. Redakcijos ir Administracijos adresas: 43, Holland Park, London, W.11 Telf. PARK 9699.
Redakcija raštus taisto ir trumpina savo nuožiūra. Prenumeratos kaina: metams — 35 šil. 6 mėn. — 20 šil. 3 mėn. — 12 šil. Užsienyje metams — 6 doleriai.
Skelbimai: spaudos eilutė arba jos vieta — 1 šil. Adreso pakeitimas — 1 šil. Paskiras numeris — 1 šil. Spausdina NIDOS spaustuvė, 3, Southern Row, W.10.
Printed by NIDA Press, 3 Southern Row, London, W.10.